

EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

**Štrasburk 14. listopadu 2018
(OR. en)**

**2016/0412 (COD)
LEX 1843**

**PE-CONS 38/1/18
REV 1**

**JAI 678
COPEN 224
DROIPEN 91
IA 222
CODEC 1128**

**NAŘÍZENÍ
EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
O VZÁJEMNÉM UZNÁVÁNÍ PŘÍKAZŮ
K ZAJIŠTĚNÍ A PŘÍKAZŮ KE KONFISKACI**

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
(EU) 2018/...**

ze dne 14. listopadu 2018

o vzájemném uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 1 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem¹,

¹ Postoj Evropského parlamentu ze dne 4. října 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. listopadu 2018.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie si vytyčila za cíl udržovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva.
- (2) Justiční spolupráce v trestních věcech v Unii je založena na zásadě vzájemného uznávání rozsudků a soudních rozhodnutí, jež je od zasedání Evropské rady v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999 obecně označována za základní kámen justiční spolupráce v trestních věcech v rámci Unie.
- (3) Zajištění a konfiskace nástrojů a výnosů z trestné činnosti patří mezi nejúčinnější prostředky boje proti kriminalitě. Unie se zavázala, že zajistí účinnější identifikaci, konfiskaci a opětovné využití majetku z trestné činnosti v souladu se Stockholmským programem – otevřená a bezpečná Evropa, která slouží svým občanům a chrání je¹.
- (4) Jelikož trestná činnost je často nadnárodní povahy, účinná přeshraniční spolupráce je zásadní pro zajištění a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti.
- (5) Současný právní rámec Unie, pokud jde o vzájemné uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci, sestává z rámcových rozhodnutí Rady 2003/577/SVV² a 2006/783/SVV³.

¹ Úř. věst. C 115, 4.5.2010, s. 1.

² Rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii (Úř. věst. L 196, 2.8.2003, s. 45).

³ Rámcové rozhodnutí Rady 2006/783/SVV ze dne 6. října 2006 o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci (Úř. věst. L 328, 24.11.2006, s. 59).

- (6) Zprávy Komise o provádění rámcových rozhodnutí 2003/577/SVV a 2006/783/SVV ukazují, že stávající systém vzájemného uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci není zcela účinný. Tato rámcová rozhodnutí nejsou v členských státech jednotně provedena a uplatňována, což vede k nedostatečnému vzájemnému uznávání a k přeshraniční spolupráci, jež není optimální.
- (7) Právní rámec Unie pro vzájemné uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci neudrží krok se současným legislativním vývojem na úrovni Unie a na vnitrostátních úrovních. Minimální pravidla o zajištění a konfiskaci majetku jsou stanovena zejména ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU¹. Tato minimální pravidla se týkají konfiskace nástrojů a výnosů z trestné činnosti, včetně případů nemoci nebo útěku podezřelé či obviněné osoby v případech, kdy již bylo zahájeno trestní řízení ohledně trestného činu, rozšířené konfiskace a konfiskace majetku třetích osob. Tato minimální pravidla se týkají také zajištění majetku za účelem jeho případné pozdější konfiskace. Druhy příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci, na něž se vztahuje uvedená směrnice, by měly být začleněny rovněž do právního rámce vzájemného uznávání.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ze dne 3. dubna 2014 o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii (Úř. věst. L 127, 29.4.2014, s. 39).

- (8) Při přijímání směrnice 2014/42/EU Evropský parlament a Rada uvedly v prohlášení, že účinný systém zajištění a konfiskace v Unii je neoddělitelně spojen s dobře fungujícím vzájemným uznáváním příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci. Evropský parlament a Rada s přihlédnutím k potřebě zavést ucelený systém zajištění a konfiskace nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Unii vyzvaly Komisi, aby předložila legislativní návrh o vzájemném uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci.
- (9) Ve svém sdělení ze dne 28. dubna 2015 nazvaném „Evropský program pro bezpečnost“ měla Komise za to, že justiční spolupráce v trestních věcech se opírá o účinné přeshraniční nástroje a že vzájemné uznávání rozsudků a soudních rozhodnutí je klíčovým prvkem v bezpečnostním rámci. Komise rovněž připomenula potřebu zlepšit vzájemné uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci.

- (10) Ve svém sdělení ze dne 2. února 2016 o Akčním plánu pro zesílení boje proti financování terorismu Komise zdůraznila potřebu zajistit, aby zločinci, kteří financují terorismus, byli zbaveni svého majetku. Komise uvedla, že v zájmu zabránění organizované trestné činnosti, z níž se financuje terorismus, je nezbytné tyto pachatele připravit o výnosy z trestné činnosti. Za tím účelem Komise uvedla, že je třeba zajistit, aby byly všechny druhy příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci vymáhány v co nejvyšší možné míře v celé Unii uplatňováním zásady vzájemného uznávání.
- (11) Aby se zajistilo účinné vzájemné uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci, měla by se pravidla o uznávání a výkonu těchto příkazů stanovit právně závazným a přímo použitelným aktem Unie.
- (12) Je důležité zjednodušit vzájemné uznávání a výkon příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci stanovením pravidel zavazujících členské státy, aby na svém území bez dalších formalit uznávaly příkazy k zajištění a příkazy ke konfiskaci vydané jiným členským státem v rámci řízení v trestních věcech a tyto příkazy vykonávaly.

- (13) Toto nařízení by se mělo vztahovat na všechny příkazy k zajištění a na všechny příkazy ke konfiskaci vydané v rámci řízení v trestních věcech. „Řízení v trestních věcech“ je autonomní pojem práva Unie vykládaný Soudním dvorem Evropské unie bez ohledu na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva. Tento pojem se proto vztahuje na všechny druhy příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci vydaných v návaznosti na řízení ve věci trestného činu, nikoli pouze na příkazy spadající do oblasti působnosti směrnice 2014/42/EU. Rovněž se vztahuje na jiné druhy příkazů vydaných bez pravomocného odsouzení. Ačkoli takové příkazy nemusejí existovat v právním systému členského státu, měl by dotčený členský stát mít možnost uznat a vykonat takový příkaz vydaný jiným členským státem. Řízení v trestních věcech by rovněž mohlo zahrnovat trestní vyšetřování policií a jinými donucovacími orgány. Příkazy k zajištění a příkazy ke konfiskaci vydané v rámci občanskoprávních nebo správních řízení by měly být z oblasti působnosti tohoto nařízení vyňaty.
- (14) Toto nařízení by se mělo vztahovat na příkazy k zajištění a příkazy ke konfiskaci, které se týkají trestných činů, které spadají do oblasti působnosti směrnice 2014/42/EU, jakož i příkazy k zajištění a příkazy ke konfiskaci týkající se jiných trestných činů. Trestné činy, na které se vztahuje toto nařízení, by proto neměly být omezeny na mimořádně závažné trestné činy s přeshraničním rozměrem, neboť v článku 82 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) se takové omezení nevyžaduje u opatření, jež stanoví pravidla a postupy pro zajištění vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech.

- (15) Spolupráce mezi členskými státy, která je založena na zásadě vzájemného uznávání a bezprostředního výkonu soudních rozhodnutí, předpokládá důvěru v to, že rozhodnutí, která mají být uznána a vykonána, budou vždy přijímána v souladu se zásadami zákonnosti, subsidiarity a proporcionality. Tato spolupráce rovněž předpokládá, že práva osob dotčených příkazem k zajištění nebo příkazem ke konfiskaci by měla být zachována. Mezi tyto dotčené osoby, kterými mohou být fyzické nebo právnické osoby, by měly patřit osoby, proti kterým byl vydán příkaz k zajištění nebo příkaz ke konfiskaci, nebo osoby vlastníci majetek, na nějž se příkaz vztahuje, jakož i jakékoli třetí osoby, jejichž práva k takovému majetku jsou tímto příkazem přímo dotčena, včetně třetích osob v dobré víře. O tom, zda jsou takové třetí osoby přímo dotčeny příkazem k zajištění nebo příkazem ke konfiskaci, by mělo být rozhodnuto podle práva vykonávajícího státu.
- (16) Toto nařízení neznamená změnu povinnosti dodržovat základní práva a právní zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“).
- (17) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“). To zahrnuje zásadu, že jakákoli diskriminace na základě například pohlaví, rasy nebo etnického původu, náboženského vyznání, sexuální orientace, státní příslušnosti, jazyka nebo politického přesvědčení nebo zdravotního postižení musí být zakázána. Toto nařízení by se mělo uplatňovat v souladu s těmito právy a zásadami.

- (18) Procesní práva uvedená ve směrnicích Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU¹, 2012/13/EU², 2013/48/EU³, (EU) 2016/343⁴, (EU) 2016/800⁵ a (EU) 2016/1919⁶ by se měla uplatnit, v rámci oblasti působnosti daných směrnic, v trestních řízeních, na něž se vztahuje toto nařízení, ve členských státech, které jsou danými směrnici vázány. V každém případě by se na všechna řízení, na něž se vztahuje toto nařízení, měly uplatnit záruky podle Listiny. Zejména by se základní záruky trestního řízení stanovené v Listině měly uplatnit na řízení v trestních věcech, jež nejsou trestními řízeními, ale vztahuje se na ně toto nařízení.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení (Úř. věst. L 280, 26.10.2010, s. 1).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. L 142, 1.6.2012, s. 1).

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody (Úř. věst. L 294, 6.11.2013, s. 1).

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. L 65, 11.3.2016, s. 1).

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/800 ze dne 11. května 2016 o procesních zárukách pro děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 1).

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1919 ze dne 26. října 2016 o právní pomoci pro podezřelé nebo obviněné osoby v trestním řízení a pro osoby vyžádané v rámci řízení týkajícího se evropského zatýkacího rozkazu (Úř. věst. L 297, 4.11.2016, s. 1).

- (19) Zatímco pravidla pro předání, uznávání a výkon příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci by měla zabezpečit efektivnost postupu vymáhání majetku z trestné činnosti, musejí být dodržována základní práva.
- (20) Při posuzování oboustranné trestnosti by příslušný orgán vykonávajícího státu měl ověřit, zda by skutkové okolnosti zakládající daný trestný čin, uvedené v osvědčení o příkazu k zajištění nebo osvědčení o příkazu ke konfiskaci předloženém příslušným orgánem vydávajícího státu, byly samy o sobě trestné i ve vykonávajícím státě, pokud by v něm nastaly v době rozhodnutí o uznání příkazu k zajištění či příkazu ke konfiskaci.
- (21) Vydávající orgán by měl při vydávání příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci zajistit dodržování zásad nezbytnosti a přiměřenosti. Podle tohoto nařízení by měl být příkaz k zajištění nebo příkaz ke konfiskaci vydán a předán vykonávajícímu orgánu v jiném členském státě pouze tehdy, pokud by mohl být vydán a použit i ve výhradně vnitrostátním případě. Vydávající orgán by měl odpovídat za posouzení nezbytnosti a přiměřenosti takových příkazů v každém jednotlivém případě, neboť uznání a výkon příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci by neměly být odmítnuty z jiných důvodů, než jsou uvedeny v tomto nařízení.

- (22) V některých případech může být příkaz k zajištění vydán orgánem, určeným vydávajícím státem, který má v trestních věcech pravomoc vydat nebo vykonat příkaz k zajištění v souladu s vnitrostátním právem, přičemž není soudcem, soudem ani státním zástupcem. V těchto případech by měl být příkaz k zajištění potvrzen soudcem, soudem nebo státním zástupcem předtím, než bude předán vykonávajícímu orgánu.
- (23) Členské státy by měly mít možnost učinit prohlášení uvádějící, že pokud je jim předáno osvědčení o příkazu k zajištění nebo osvědčení o příkazu ke konfiskaci za účelem uznání a výkonu příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci, měl by vydávající orgán předat originál příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci nebo jeho ověřenou kopii spolu s osvědčením o příkazu k zajištění nebo osvědčením o příkazu ke konfiskaci. Členské státy by měly uvědomit Komisi, pokud takové prohlášení činí nebo odvolávají. Komise by měla tyto informace zpřístupnit všem členským státům a Evropské soudní síti zřízené rozhodnutím Rady 2008/976/SVV¹. Evropská soudní síť by uvedené informace měla zpřístupnit na internetových stránkách podle uvedeného rozhodnutí.

¹ Rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ze dne 16. prosince 2008 o Evropské soudní síti (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 130).

- (24) Vydávající orgán by měl předat osvědčení o příkazu k zajištění nebo osvědčení o příkazu ke konfiskaci, v příslušném případě spolu s příkazem k zajištění nebo příkazem ke konfiskaci, buď přímo vykonávajícímu orgánu, nebo případně ústřednímu orgánu vykonávajícího státu způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu za podmínek, které vykonávajícímu orgánu umožňují určit pravost osvědčení a příkazu, například doporučeným dopisem nebo zabezpečenou elektronickou poštou. Vydávající orgán by měl mít možnost využít jakékoli příslušné kanály nebo způsoby předání, včetně zabezpečeného telekomunikačního systému Evropské soudní sítě, Eurojustu nebo jiných kanálů využívaných justičními orgány.
- (25) Má-li vydávající orgán oprávněné důvody se domnívat, že osoba, proti níž byl vydán příkaz k zajištění nebo příkaz ke konfiskaci týkající se peněžní částky, vlastní majetek nebo pobírá příjem v některém členském státě, měl by předat osvědčení o daném příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci tomuto členskému státu. Na tomto základě by osvědčení mohlo být například předáno členskému státu, v němž fyzická osoba, proti které byl příkaz vydán, pobývá, nebo nemá-li tato osoba trvalé bydliště, v němž obvykle pobývá. Pokud byl příkaz vydán proti právnické osobě, mohlo by být osvědčení předáno členskému státu, v němž má tato právnická osoba sídlo.

- (26) S ohledem na administrativní předávání a přijímání osvědčení týkajících se příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci by členské státy měly mít možnost určit jeden nebo více ústředních orgánů, je-li to nezbytné z důvodu struktury jejich vnitřního právního systému. Tyto ústřední orgány by mohly rovněž poskytovat administrativní podporu, hrát koordinační úlohu a pomáhat ve sběru statistických údajů, čímž usnadní a podpoří vzájemné uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci.
- (27) Pokud se osvědčení o příkazu ke konfiskaci v souvislosti s příkazem ke konfiskaci týkajícím se peněžní částky předává více než jednomu vykonávajícímu státu, měl by vydávající stát usilovat o to, aby zabránil situaci, kdy by bylo konfiskováno více majetku, než je nezbytné, a celková částka získaná z výkonu příkazu by přesahovala maximální částku v něm uvedenou. Vydávající orgán by za tímto účelem mimo jiné měl v osvědčení o příkazu ke konfiskaci uvést hodnotu majetku v každém vykonávajícím státě, je-li známa, aby ji vykonávající orgány mohly zohlednit; udržovat potřebný kontakt a dialog s vykonávajícími orgány ohledně majetku, jenž má být konfiskován; a neprodleně informovat příslušný vykonávající orgán nebo orgány, domnívá-li se, že by mohlo hrozit nebezpečí, že by konfiskace mohla přesáhnout maximální částku. Ve vhodných případech by mohl Eurojust v rámci svých pravomocí vykonávat úlohu koordinátora s cílem zabránit nadměrné konfiskaci.

- (28) Členské státy by měly být vybídnuty k tomu, aby učinily prohlášení uvádějící, že jako vykonávající státy přijmou osvědčení o příkazu k zajištění nebo osvědčení o příkazu ke konfiskaci nebo obojí v jednom nebo více úředních jazycích Unie, které nejsou jejich úředním jazykem.
- (29) Vykonávající orgán by měl příkazy k zajištění a příkazy ke konfiskaci uznat a měl by učinit opatření potřebná pro jejich výkon. Rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci by se mělo přijmout a zajištění nebo konfiskace by se měly vykonat se stejnou rychlostí a prioritou jako u obdobných vnitrostátních případů. Měly by být stanoveny lhůty, jež by měly být vypočteny v souladu s nařízením Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71¹, aby se zajistilo rychlé a účinné rozhodnutí o uznání příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci a jeho rychlý a účinný výkon. Pokud jde o příkazy k zajištění, vykonávající orgán by měl začít přijímat konkrétní opatření nezbytná pro výkon takových příkazů do 48 hodin po přijetí rozhodnutí o jejich uznání a výkonu.
- (30) Vydávající orgán a vykonávající orgán by měly při výkonu příkazu k zajištění náležitě přihlédnout k důvěrnosti vyšetřování. Vykonávající orgán by měl zejména zaručit důvěrnost skutečností a podstaty příkazu k zajištění. Tím není dotčena povinnost informovat dotčené osoby o výkonu příkazu k zajištění v souladu s tímto nařízením.

¹ Nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny (Úř. věst. L 124, 8.6.1971, s. 1).

- (31) Uznání a výkon příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci by se neměly odmítnout z jiných důvodů než těch, které jsou stanoveny v tomto nařízení. Toto nařízení by mělo vykonávajícím orgánům umožňovat odmítnout uznat či vykonat příkazy ke konfiskaci na základě zásady *ne bis in idem*, na základě práv dotčených osob nebo na základě práva být přítomen při řízení před soudem.
- (32) Toto nařízení by mělo vykonávajícím orgánům umožňovat odmítnout uznat či vykonat příkazy ke konfiskaci, pokud se osoba, proti níž byl příkaz ke konfiskaci vydán, osobně nedostavila na jednání soudu, ve kterém byl vydán příkaz ke konfiskaci spojený s pravomocným odsouzením. Toto by měl být důvod k odmítnutí uznání či výkonu, pouze pokud má soudní jednání za následek příkaz ke konfiskaci spojený s pravomocným odsouzením, a nikoli pokud má řízení za následek příkaz ke konfiskaci nezaložený na odsouzení. Aby však bylo možné se na tento důvod odvolávat, mělo by proběhnout jedno nebo více soudních jednání. Na tento důvod by nemělo být možné se odvolávat, pokud příslušná vnitrostátní procesní pravidla nestanoví žádné soudní jednání. Taková vnitrostátní procesní pravidla by měla být v souladu s Listinou a EÚLP, zejména s ohledem na právo na spravedlivý proces. Je tomu tak například v případě, kdy je řízení zjednodušeným způsobem vedeno zcela nebo zčásti písemně nebo kdy v řízení není stanoveno žádné soudní jednání.
- (33) Za výjimečných okolností by mělo být možné odmítnout uznat nebo vykonat příkaz k zajištění nebo příkaz ke konfiskaci, pokud by takové uznání nebo výkon bránily vykonávajícímu státu, aby uplatňoval svá ústavní pravidla týkající se svobody tisku nebo svobody projevu v dalších sdělovacích prostředcích.

- (34) Vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva v rámci Unie je založeno na vzájemné důvěře a na předpokladu dodržování práva Unie, a zejména základních práv, ze strany ostatních členských států. Avšak za výjimečných okolností, kdy existují závažné důvody se domnívat, na základě konkrétních a objektivních důkazů, že výkon příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci by za konkrétních okolností daného případu vedl k zjevnému porušení relevantního základního práva, jak je uvedeno v Listině, měl by mít vykonávající orgán možnost odmítnout uznat a vykonat dotčený příkaz. Základní práva, která by měla být v tomto ohledu relevantní, jsou zejména právo na účinnou právní ochranu, právo na spravedlivý proces a právo na obhajobu. Právo na vlastnictví by v zásadě relevantní být nemělo, neboť zajištění a konfiskace majetku nutně představují zásah do práva dané osoby na vlastnictví, a jelikož nezbytné záruky v tomto ohledu jsou již stanoveny v právu Unie, včetně tohoto nařízení.
- (35) Před rozhodnutím o odmítnutí uznání nebo výkonu příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci na základě jakéhokoli důvodu k odmítnutí uznání nebo výkonu by měl vykonávající orgán konzultovat vydávající orgán, aby získal všechny potřebné dodatečné informace.

- (36) Při posuzování žádosti vykonávajícího orgánu o omezení doby, po kterou by měl být majetek zajištěn, by vydávající orgán měl přihlídnout ke všem okolnostem případu, zejména zda by další trvání příkazu k zajištění mohlo způsobit neodůvodněnou škodu ve vykonávajícím státu. Vykonávající orgán se vyzývá, aby před podáním formální žádosti v této záležitosti konzultoval vydávající orgán.
- (37) Vydávající orgán by měl informovat vykonávající orgán, když orgán vydávajícího státu obdrží peněžní částku, která byla uhrazena v souvislosti s příkazem ke konfiskaci, přičemž platí, že vykonávající stát by měl být informován pouze tehdy, pokud má výše platby v souvislosti s příkazem dopad na dlužnou částku, která má být na základě příkazu zkonfiskována.
- (38) Vykonávající orgán by měl mít možnost odložit výkon příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci, zejména když by výkon mohl narušit probíhající trestní vyšetřování. Jakmile důvod odkladu pomine, měl by vykonávající orgán přijmout opatření nezbytná pro výkon příkazu.

- (39) Po výkonu příkazu k zajištění a v návaznosti na rozhodnutí uznat a vykonat příkaz ke konfiskaci by měl vykonávající orgán, pokud je to možné, informovat dotčené osoby, jež jsou mu známy, o tomto výkonu nebo o takovém rozhodnutí. Za tímto účelem by vykonávající orgán měl vyvinout veškeré přiměřené úsilí s cílem určit dotčené osoby, ověřit, jak je lze kontaktovat, a informovat je o výkonu příkazu k zajištění nebo o rozhodnutí uznat a vykonat příkaz ke konfiskaci. Při výkonu této povinnosti by vykonávající orgán mohl požádat o pomoc vydávající orgán, například když dotčené osoby zřejmě pobývají ve vydávajícím státě. Povinností vykonávajícího orgánu poskytnout podle tohoto nařízení informace dotčeným osobám není dotčena žádná povinnost vydávajícího orgánu poskytovat informace osobám podle práva vydávajícího státu, například o vydání příkazu k zajištění nebo o stávajících opravných prostředcích podle práva vydávajícího státu.
- (40) Vydávající orgán by měl být neprodleně informován v případě, že je nemožné příkaz k zajištění nebo příkaz ke konfiskaci vykonat. Taková nemožnost by mohla nastat z důvodu, že majetek už byl zkonfiskován, ztratil se, byl zničen nebo ho nelze najít na místě uvedeném vydávajícím orgánem nebo protože místo, kde se majetek nachází, nebylo uvedeno dostatečně přesně, a to i po konzultaci mezi vykonávajícím orgánem a vydávajícím orgánem. Za takovýchto okolností by vykonávající orgán již neměl být povinen příkaz vykonat. Pokud však vykonávající orgán následně obdrží informace umožňující mu nalézt majetek, měl by mít možnost příkaz vykonat, aniž by muselo být předáno nové osvědčení, a to v souladu s tímto nařízením.

- (41) Pokud právo vykonávajícího státu činí výkon příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci z právního hlediska nemožným, měl by vykonávající orgán kontaktovat vydávající orgán s cílem jednat o situaci a nalézt řešení. Takovýmto řešením by mohlo být zrušení dotčeného příkazu vydávajícím orgánem.
- (42) Jakmile je výkon příkazu ke konfiskaci dokončen, měl by vykonávající orgán informovat vydávající orgán o výsledcích výkonu. Pokud je to prakticky možné, měl by vykonávající orgán v tomto okamžiku rovněž informovat vydávající orgán o majetku nebo peněžní částce, jež byly zkonfiskovány, i o jiných podrobnostech, jež považuje za relevantní.
- (43) Výkon příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci by se měl řídit právem vykonávajícího státu a pouze orgány tohoto státu by měly být příslušné rozhodovat o postupech výkonu. Ve vhodných případech by měly mít vydávající orgán a vykonávající orgán možnost vyzvat Eurojust nebo Evropskou soudní síť k poskytnutí pomoci v rámci jejich pravomocí ohledně otázek týkajících se výkonu příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci.

- (44) Náležité uplatňování tohoto nařízení předpokládá úzkou komunikaci mezi příslušnými zúčastněnými vnitrostátními orgány, zejména v případech současného výkonu příkazu ke konfiskaci ve více než jednom členském státě. Příslušné vnitrostátní orgány by proto měly uskutečnit vzájemné konzultace vždy, když je to nutné, a to přímo nebo ve vhodných případech prostřednictvím Eurojustu či Evropské soudní sítě.
- (45) Práva obětí na náhradu škody a vrácení majetku by v přeshraničních případech neměla být dotčena. Pravidla pro nakládání se zajištěným nebo konfiskovaným majetkem by měla upřednostnit poskytnutí náhrady škody a vrácení majetku obětem. Pojem oběti je třeba vykládat v souladu s právem vydávajícího státu, které by mělo mít možnost rovněž stanovit, že obětí pro účely tohoto nařízení by mohla být právnická osoba. Tímto nařízením by neměla být dotčena pravidla pro náhradu škody a vrácení majetku obětem v rámci vnitrostátních řízení.

- (46) Pokud je vykonávající orgán informován o rozhodnutí vydávajícího orgánu nebo jiného příslušného orgánu ve vydávajícím státě vrátit zajištěný majetek oběti, vykonávající orgán by měl přijmout opatření nezbytná pro zajištění toho, aby daný majetek byl co nejdříve zajištěn a vrácen oběti. Vykonávající orgán by měl mít možnost postoupit majetek vydávajícímu státu, aby ho tento stát mohl vrátit oběti, nebo jej s výhradou souhlasu vydávajícího státu předat přímo oběti. Povinnost vrátit zajištěný majetek oběti by měla podléhat těmto podmínkám: vlastnické právo oběti k danému majetku by nemělo být napadeno, tedy mělo by být akceptováno, že oběť je právoplatným vlastníkem majetku a neexistují žádné vážné nároky, které by to zpochybňovaly; daný majetek by neměl být vyžadován jako důkaz v trestním řízení ve vykonávajícím státě; a práva dotčených osob, zejména práva třetích osob v dobré víře, by neměla být dotčena. Vykonávající orgán by měl vrátit zajištěný majetek oběti, pouze pokud jsou tyto podmínky splněny. Pokud má vykonávající orgán za to, že uvedené podmínky nebyly splněny, měl by konzultovat vydávající orgán, například požádat o dodatečné informace či projednat situaci, a to s cílem nalézt řešení. Pokud nelze nalézt žádné řešení, vykonávající orgán by měl mít možnost rozhodnout, že zajištěný majetek oběti nevrátí.

- (47) Každý členský stát by měl zvážit zřízení vnitrostátního ústředního úřadu odpovědného za správu majetku zajištěného za účelem případné pozdější konfiskace a zkonfiskovaného majetku. Zajištěný majetek a zkonfiskovaný majetek by mohly být přednostně vyčleněny pro projekty v oblasti vymáhání práva a prevence organizované trestné činnosti, jakož i další projekty veřejného a společenského zájmu.
- (48) Každý členský stát by měl zvážit zřízení vnitrostátního fondu za účelem zaručení přiměřeného odškodnění obětí trestné činnosti, jako jsou rodiny policistů a státních úředníků, kteří zemřeli při výkonu svých povinností nebo jsou v důsledku výkonu svých povinností trvale zdravotně postiženi. Členské státy by mohly na tento účel vyčlenit část zkonfiskovaného majetku.
- (49) Členské státy by neměly mít možnost jeden od druhého vymáhat náhradu nákladů vyplývajících z uplatňování tohoto nařízení. Pokud však vykonávajícímu státu vznikly vysoké nebo mimořádné náklady, například proto, že majetek byl zajištěn po značně dlouhou dobu, měl by vydávající orgán zohlednit jakýkoli návrh vykonávajícího orgánu, aby se na nákladech podílely oba orgány.

- (50) Za účelem umožnit v budoucnosti co nejrychlejší řešení zjištěných problémů týkajících se obsahu osvědčení uvedených v přílohách tohoto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změny těchto osvědčení. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů¹. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (51) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž vzájemného uznávání a výkonu příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu rozsahu a účinků navrhovaného opatření, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

¹ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (52) Ustanovení rámcového rozhodnutí 2003/577/SVV už byla nahrazena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU¹, pokud jde o zajištění důkazních prostředků pro členské státy vázané uvedenou směrnicí. Ustanovení rámcového rozhodnutí 2003/577/SVV, pokud jde o zajištění majetku, by se měla nahradit tímto nařízením ve vztahu mezi členskými státy, které jsou jím vázány. Toto nařízení by také mělo nahradit rámcové rozhodnutí 2006/783/SVV ve vztahu mezi členskými státy, které jsou jím vázány. Ustanovení rámcového rozhodnutí 2003/577/SVV, pokud jde o zajištění majetku, jakož i ustanovení rámcového rozhodnutí 2006/783/SVV by se proto měla nadále uplatňovat nejen ve vztahu mezi členskými státy, které nejsou tímto nařízením vázány, ale i ve vztahu mezi členským státem, který není tímto nařízením vázán, a členským státem, který tímto nařízením vázán je.
- (53) Právní forma tohoto aktu by neměla zakládat precedent pro budoucí právní akty Unie v oblasti vzájemného uznávání rozsudků a soudních rozhodnutí v trestních věcech. Volba právní formy budoucích právních aktů Unie by měla být důkladně posouzena v jednotlivých případech, přičemž by měla být mimo jiné zohledněna účinnost těchto právních aktů a zásady proporcionality a subsidiarity.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úř. věst. L 130, 1.5.2014, s. 1).

- (54) Členské státy by měly zajistit, aby v souladu s rozhodnutím Rady 2007/845/SVV¹ jejich úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti spolupracovaly za účelem usnadnění vysledování a identifikace výnosů z trestné činnosti a jiného majetku s ní spojeného, jenž se může stát předmětem příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci.
- (55) V souladu s článkem 3 a čl. 4a odst. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, oznámilo Spojené království své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení.
- (55) V souladu s články 1 a 2 a čl. 4a odst. 1 protokolu č. 21 a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Irsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (57) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

¹ Rozhodnutí Rady 2007/845/SVV ze dne 6. prosince 2007 o spolupráci mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti v jednotlivých členských státech v oblasti vysledování a identifikace výnosů z trestné činnosti nebo jiného majetku v souvislosti s trestnou činností (Úř. věst. L 332, 18.12.2007, s. 103).

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, DEFINICE A OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 1

Předmět

1. Toto nařízení stanoví pravidla, podle nichž členský stát uznává a vykonává na svém území příkazy k zajištění a příkazy ke konfiskaci vydané jiným členským státem v rámci řízení v trestních věcech.
2. Tímto nařízením není dotčena povinnost dodržovat základní práva a právní zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o EU.
3. Při vydávání příkazů k zajištění nebo příkazů ke konfiskaci zajistí vydávající orgány, aby byly dodrženy zásady nezbytnosti a proporcionality.
4. Toto nařízení se nevztahuje na příkazy k zajištění a příkazy ke konfiskaci vydané v rámci řízení v občanskoprávních nebo správních věcech.

Článek 2
Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „příkazem k zajištění“ rozhodnutí vydané nebo potvrzené vydávajícím orgánem, jehož cílem je zabránit zničení, pozměnění, přesunu či převodu majetku nebo dalšímu nakládání s ním před jeho konfiskací;
- 2) „příkazem ke konfiskaci“ pravomocný trest nebo opatření uložené soudem, které navazuje na řízení v souvislosti s trestným činem, a které vede k trvalému odnětí majetku fyzické nebo právnické osoby;
- 3) „majetkem“ jakýkoli majetek, hmotné nebo nehmotné povahy, movitý nebo nemovitý, jakož i právní listiny nebo nástroje dokládající právní nárok na takový majetek nebo podíl na něm, který vydávající orgán považuje za:
 - a) výnosy z trestného činu nebo jejich ekvivalent buď v jejich celkové, nebo pouze částečné hodnotě;
 - b) nástroje takového trestného činu nebo hodnotu takových nástrojů;

- c) podléhající konfiskaci uplatňováním konfiskačních pravomocí stanovených ve směrnici 2014/42/EU ve vydávajícím státě; nebo
 - d) podléhající konfiskaci podle jiných ustanovení týkajících se konfiskačních pravomocí, včetně konfiskace bez pravomocného odsouzení podle práva vydávajícího státu v návaznosti na řízení v souvislosti s trestným činem;
- 4) „výnosy“ všechny ekonomické výhody pocházející přímo či nepřímo z trestného činu, sestávající z majetku v jakékoli podobě a zahrnující všechny následné reinvestice nebo přeměnu přímých výnosů a všechen ocenitelný užitek;
 - 5) „nástroji“ jakýkoli majetek zcela nebo částečně použitý nebo určený k použití libovolným způsobem pro spáchání trestného činu ;
 - 6) „vydávajícím státem“ členský stát, v němž je příkaz k zajištění nebo příkaz ke konfiskaci vydán;
 - 7) „vykonávajícím státem“ členský stát, kterému je předán příkaz k zajištění nebo příkaz ke konfiskaci za účelem jeho uznání a výkonu;

- 8) „vydávajícím orgánem“:
- a) pokud jde o příkaz k zajištění:
 - i) soudce, soud nebo státní zástupce příslušný v daném případě; nebo
 - ii) jiný příslušný orgán, který vydávající stát určí a který má v trestních věcech pravomoc vydat příkaz k zajištění majetku nebo vykonat příkaz k zajištění v souladu s vnitrostátním právem. Kromě toho musí příkaz k zajištění před jeho předáním vykonávajícímu orgánu a po posouzení jeho souladu s podmínkami pro vydání takového příkazu podle tohoto nařízení potvrdit soudce, soud nebo státní zástupce ve vydávajícím státě . Pokud byl příkaz potvrzen soudcem, soudem nebo státním zástupcem, může být pro účely předání příkazu tento jiný příslušný orgán rovněž považován za vydávající orgán;
 - b) pokud jde o příkaz ke konfiskaci, orgán, který vydávající stát určí a který má v trestních věcech pravomoc vykonat příkaz ke konfiskaci vydaný soudem v souladu s vnitrostátním právem;

- 9) „vykonávajícím orgánem“ orgán, který má pravomoc uznat příkaz k zajištění nebo příkaz ke konfiskaci a zajistit jeho výkon v souladu s tímto nařízením a s postupy použitelnými podle vnitrostátního práva pro zajištění a konfiskaci majetku; pokud tyto postupy vyžadují, aby soud příkaz zaevidoval a povolil jeho výkon, považuje se za vykonávající orgán rovněž orgán, který je příslušný pro požádání o takovou evidenci a povolení;
- 10) „dotčenou osobou“ fyzická či právnická osoba, proti které je vydán příkaz k zajištění nebo příkaz ke konfiskaci, nebo fyzická či právnická osoba vlastníci majetek, na nějž byl příkaz vydán, jakož i jakékoli třetí osoby, jejichž práva k tomuto majetku jsou tímto příkazem přímo dotčena podle práva vykonávajícího státu.

Článek 3

Trestné činy

1. Příkaz k zajištění nebo příkaz ke konfiskaci se vykoná bez ověření oboustranné trestnosti jednání vedoucích k vydání takových příkazů, pokud se tato jednání trestají ve vydávajícím státě trestem odnětí svobody s horní hranicí sazby v délce nejméně tří let a naplňují jednu nebo více z následujících skutkových podstat trestných činů podle práva vydávajícího státu:
- 1) účast na zločinném spolčení;
 - 2) terorismus;

- 3) obchod s lidmi;
- 4) sexuální vykořisťování dětí a dětská pornografie;
- 5) nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami;
- 6) nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami;
- 7) korupce;
- 8) podvod, včetně podvodů a jiných trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371¹;
- 9) praní výnosů z trestné činnosti;
- 10) padělání měny včetně eura;
- 11) počítačová trestná činnost;
- 12) trestné činy proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými živočišnými druhy a s ohroženými druhy a odrůdami rostlin;

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům porušujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 29).

- 13) napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a při nedovoleném pobytu;
- 14) vražda nebo těžké ublížení na zdraví;
- 15) nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi;
- 16) únos, neoprávněné omezování osobní svobody nebo braní rukojmí;
- 17) rasismus a xenofobie;
- 18) organizovaná nebo ozbrojená loupež;
- 19) nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl;
- 20) podvod;
- 21) vydírání a vymáhání peněz za ochranu;
- 22) padělání a pirátství výrobků;
- 23) padělání veřejných listin a obchodování s nimi;
- 24) padělání platebních prostředků;

- 25) nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu;
- 26) nedovolený obchod s jadernými nebo radioaktivními materiály;
- 27) obchod s odcizenými vozidly;
- 28) znásilnění;
- 29) žhářství;
- 30) trestné činy spadající do pravomoci Mezinárodního trestního soudu;
- 31) únos letadla nebo plavidla;
- 32) sabotáž.

2. V případě jiných trestných činů než uvedených v odstavci 1 může vykonávající stát podmínit uznání a výkon příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci skutečností, že jednání, které vedlo k vydání příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci, představuje trestný čin podle práva vykonávajícího státu, nezávisle na znacích skutkové podstaty nebo popisu trestného činu podle práva vydávajícího státu.

KAPITOLA II

PŘEDÁVÁNÍ, UZNÁVÁNÍ A VÝKON PŘÍKAZŮ K ZAJIŠTĚNÍ

Článek 4

Předávání příkazů k zajištění

1. Příkaz k zajištění se předá prostřednictvím osvědčení o příkazu k zajištění. Osvědčení o příkazu k zajištění stanovené v článku 6 předá vydávající orgán přímo vykonávajícímu orgánu, případně ústřednímu orgánu uvedenému v čl. 24 odst. 2, jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu za podmínek, jež vykonávajícímu orgánu umožňují ověřit pravost daného osvědčení o příkazu k zajištění.
2. Členské státy mohou učinit prohlášení uvádějící, že pokud je jim předáno osvědčení o příkazu k zajištění za účelem uznání a výkonu příkazu k zajištění, má vydávající orgán povinnost předat originál příkazu k zajištění nebo jeho ověřenou kopii spolu s osvědčením o příkazu k zajištění. Přeloženo však v souladu s čl. 6 odst. 2 musí být pouze osvědčení o příkazu k zajištění.

3. Členské státy mohou učinit prohlášení podle odstavce 2 přede dnem použitelnosti tohoto nařízení nebo později. Členské státy mohou takové prohlášení kdykoli odvolat. Členské státy informují Komisi, pokud takové prohlášení činí nebo odvolávají. Komise obdržené informace zpřístupní všem členským státům a Evropské soudní síti.
4. Pokud jde o příkaz k zajištění týkající se peněžní částky, má-li vydávající orgán oprávněné důvody se domnívat, že osoba, proti níž byl příkaz k zajištění vydán, vlastní majetek nebo pobírá příjem v některém členském státě, předá osvědčení o příkazu k zajištění tomuto členskému státu.
5. Pokud jde o příkaz k zajištění týkající se specificky určených věcí tvořících součást majetku, má-li vydávající orgán oprávněné důvody se domnívat, že se tyto věci nacházejí v některém členském státě, předá osvědčení o příkazu k zajištění tomuto členskému státu.
6. Osvědčení o příkazu k zajištění obsahuje:
 - a) v příloze osvědčení o příkazu ke konfiskaci předané podle článku 14; nebo
 - b) pokyn, že majetek má zůstat zajištěný ve vykonávajícím státě až do předání a výkonu příkazu ke konfiskaci podle článku 14; přičemž vydávající orgán uvede v osvědčení o příkazu k zajištění odhadované datum tohoto předání.

7. Vydávající orgán informuje vykonávající orgán v případě, že jsou mu známy nějaké dotčené osoby. Vydávající orgán rovněž poskytne vykonávajícímu orgánu na jeho žádost veškeré relevantní informace o jakémkoli nároku, který tyto dotčené osoby mohou mít ve vztahu k danému majetku, včetně informací k identifikaci těchto osob.
8. Pokud i přes informace zpřístupněné v souladu s čl. 24 odst. 3 není vydávajícímu orgánu znám příslušný vykonávající orgán, provede vydávající orgán veškerá nezbytná šetření, včetně šetření prostřednictvím kontaktních míst Evropské soudní sítě, aby mohl určit, který orgán je pro uznání a výkon příkazu k zajištění příslušný.
9. Pokud není orgán ve vykonávajícím státě, který obdrží osvědčení o příkazu k zajištění, příslušný k uznání příkazu k zajištění nebo k přijetí opatření potřebných pro jeho výkon, postoupí osvědčení o příkazu k zajištění okamžitě příslušnému vykonávajícímu orgánu ve svém členském státě a informuje o tom vydávající orgán.

Článek 5

Předání příkazu k zajištění jednomu nebo více vykonávajícím státům

1. Podle článku 4 lze osvědčení o příkazu k zajištění současně předat pouze jednomu vykonávajícímu státu, ledaže se použije odstavec 2 nebo 3 tohoto článku.

2. Týká-li se příkaz k zajištění specificky určených věcí tvořících součást majetku, lze osvědčení o příkazu k zajištění současně předat více než jednomu vykonávajícímu státu, jestliže:
- a) vydávající orgán má oprávněné důvody se domnívat, že se různé věci tvořící součást majetku, na něž byl příkaz k zajištění vydán, nacházejí v různých vykonávajících státech; nebo
 - b) zajištění specificky určené věci tvořící součást majetku, na něž byl příkaz k zajištění vydán, by vyžadovalo řízení ve více než jednom vykonávajícím státě.
3. Týká-li se příkaz k zajištění peněžní částky, lze osvědčení o příkazu k zajištění současně předat více než jednomu vykonávajícímu státu, jestliže se vydávající orgán domnívá, že existuje zvláštní potřeba tak učinit, zejména pokud odhadovaná hodnota majetku, který může být ve vydávajícím státě a v kterémkoli jednotlivém vykonávajícím státě zajištěn, pravděpodobně nebude postačovat k zajištění celé částky, na niž byl příkaz k zajištění vydán.

Článek 6

Standardní osvědčení o příkazu k zajištění

1. Za účelem předání příkazu k zajištění vyplní vydávající orgán osvědčení o příkazu k zajištění uvedené v příloze I, podepíše jej a ověří přesnost a správnost jeho obsahu.

2. Vydávající orgán poskytne vykonávajícímu orgánu překlad osvědčení o příkazu k zajištění do úředního jazyka vykonávajícího státu nebo jiného jazyka, který vykonávající stát akceptuje v souladu s odstavcem 3.
3. Každý členský stát může v prohlášení předloženém Komisi kdykoli uvést, že akceptuje překlady osvědčení o příkazu k zajištění do jednoho nebo více úředních jazyků Unie odlišných od úředního jazyka či jazyků tohoto členského státu. Komise tato prohlášení zpřístupní všem členským státům a Evropské soudní síti.

Článek 7

Uznávání a výkon příkazů k zajištění

1. Vykonávající orgán uzná příkaz k zajištění předaný v souladu s článkem 4 a přijme opatření nezbytná pro jeho výkon stejným způsobem, jako je tomu u vnitrostátního příkazu k zajištění vydaného orgánem vykonávajícího státu, pokud se tento vykonávající orgán nerozhodne uplatnit některý z důvodů k odmítnutí uznání a výkonu stanovených v článku 8 nebo některý z důvodů odkladu stanovených v článku 10.
2. Vykonávající orgán oznámí vydávajícímu orgánu výkon příkazu k zajištění, včetně popisu zajištěného majetku a případného odhadu jeho hodnoty. Toto oznámení se provede jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu bez zbytečného odkladu poté, co byl vykonávající orgán informován o tom, že příkaz k zajištění byl vykonán.

Článek 8

Důvody k odmítnutí uznání a výkonu příkazů k zajištění

1. Vykonávající orgán může odmítnout uznat či vykonat příkaz k zajištění pouze tehdy, pokud:
 - a) výkon příkazu k zajištění by byl v rozporu se zásadou *ne bis in idem*;
 - b) právo vykonávajícího státu stanoví výsadu nebo imunitu, která by bránila zajištění dotčeného majetku, nebo existují pravidla pro určení či omezení trestněprávní odpovědnosti týkající se svobody tisku či svobody projevu v dalších sdělovacích prostředcích, jež brání výkonu příkazu k zajištění;
 - c) osvědčení o příkazu k zajištění je neúplné, nebo je zjevně nesprávné a nebylo vyplněno po konzultaci podle odstavce 2;
 - d) příkaz k zajištění se týká trestného činu spáchaného zcela nebo zčásti mimo území vydávajícího státu a zcela nebo zčásti na území vykonávajícího státu a jednání, v souvislosti s nímž byl příkaz k zajištění vydán, nenaplňuje skutkovou podstatu trestného činu podle práva vykonávajícího státu;

- e) v případě podle čl. 3 odst. 2 nenaplnuje jednání, v souvislosti s nímž byl vydán příkaz k zajištění, skutkovou podstatu trestného činu podle práva vykonávajícího státu; v případech týkajících se daňových věcí nebo celních a devizových ustanovení však nesmí být uznání nebo výkon příkazu k zajištění odmítnut z důvodu, že právo vykonávajícího státu neukládá stejný druh daní či poplatků nebo nestanoví stejný typ pravidel, pokud jde o daňové věci, nebo stejný typ celních a devizových ustanovení jako právo vydávajícího státu;
 - f) za výjimečných okolností, kdy existují závažné důvody se domnívat, na základě konkrétních a objektivních důkazů, že výkon příkazu k zajištění by za konkrétních okolností daného případu vedl k zjevnému porušení relevantního základního práva, jak je uvedeno v Listině, zejména práva na účinnou právní ochranu, práva na spravedlivý proces nebo práva na obhajobu.
2. Předtím, než se vykonávající orgán v kterémkoli z případů uvedených v odstavci 1 rozhodne zcela či částečně odmítnout uznání nebo výkon příkazu k zajištění, konzultuje vhodným způsobem vydávající orgán a případně ho požádá o neprodlené poskytnutí potřebných informací.
 3. Rozhodnutí o odmítnutí uznání či výkonu příkazu k zajištění se přijme bez prodlení a okamžitě se oznámí vydávajícímu orgánu, a to jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu.

4. Pokud vykonávající orgán uznal příkaz k zajištění, ale v průběhu jeho výkonu zjistí, že existuje některý z důvodů pro odmítnutí uznání či výkonu, okamžitě se jakýmkoli vhodným způsobem obrátí na vydávající orgán, aby s ním prodiskutoval příslušná opatření, která má učinit. Na tomto základě může vydávající orgán rozhodnout o zrušení příkazu k zajištění. Není-li v návaznosti na uvedenou diskuzi nalezeno řešení, může vykonávající orgán rozhodnout o zastavení výkonu příkazu k zajištění.

Článek 9

Lhůty pro uznávání a výkon příkazů k zajištění

1. Po obdržení osvědčení o příkazu k zajištění vykonávající orgán rozhodne o uznání a výkonu příkazu k zajištění a tento příkaz vykoná bez prodlení a se stejnou rychlostí a prioritou jako v obdobném vnitrostátním případě.
2. Pokud vydávající orgán v osvědčení o příkazu k zajištění uvedl, že výkon příkazu k zajištění je třeba provést k určitému datu, vykonávající orgán to v nejvyšší možné míře zohlední. Pokud vydávající orgán uvedl, že mezi zúčastněnými členskými státy je třeba koordinace, vykonávající orgán a vydávající orgán svoji činnost navzájem koordinují s cílem se shodnout na datu výkonu příkazu k zajištění. Pokud nelze shody dosáhnout, rozhodne vykonávající orgán o datu výkonu příkazu k zajištění, přičemž v nejvyšší možné míře zohlední zájmy vydávajícího orgánu.

3. Aniž je dotčen odstavec 5, pokud vydávající orgán v osvědčení o příkazu k zajištění uvedl, že je nezbytné provést zajištění okamžitě, neboť existují oprávněné důvody se domnívat, že bezprostředně hrozí přesunutí nebo zničení předmětného majetku, nebo s ohledem na potřeby vyšetřování či řízení ve vydávajícím státě, vykonávající orgán rozhodne o uznání příkazu k zajištění do 48 hodin poté, co tento příkaz obdržel. Vykonávající orgán přijme konkrétní opatření nezbytná pro výkon příkazu do 48 hodin po přijetí uvedeného rozhodnutí.
4. Vykonávající orgán neprodleně oznámí rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu k zajištění vydávajícímu orgánu, a to jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu.
5. Není-li v určitém případě možné dodržet lhůty stanovené v odstavci 3, vykonávající orgán okamžitě informuje jakýmkoli způsobem vydávající orgán, uvede důvody, z kterých nebylo možné dodržet uvedené lhůty, a konzultuje s vydávajícím orgánem vhodnou dobu pro uznání či výkon příkazu k zajištění.
6. Uplynutí lhůt uvedených v odstavci 3 nezbavuje vykonávající orgán povinnosti neprodleně přijmout rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu k zajištění a vykonat jej.

Článek 10

Odklad výkonu příkazů k zajištění

1. Vykonávající orgán může odložit výkon příkazu k zajištění předaného v souladu s článkem 4, jestliže:
 - a) by jeho výkon mohl narušit probíhající trestní vyšetřování, přičemž výkon příkazu k zajištění může být odložen na dobu, kterou považuje vykonávající orgán za přiměřenou;
 - b) je majetek již předmětem stávajícího příkazu k zajištění, přičemž výkon příkazu k zajištění může být odložen až do doby, kdy bude tento stávající příkaz zrušen; nebo
 - c) je majetek již předmětem stávajícího příkazu vydaného během jiného řízení ve vykonávajícím státě, přičemž výkon příkazu k zajištění může být odložen až do doby, kdy bude tento stávající příkaz zrušen. Toto písmeno se však použije pouze tehdy, pokud by měl tento stávající příkaz podle vnitrostátního práva přednost před následnými vnitrostátními příkazy k zajištění v trestních věcech.
2. Vykonávající orgán podá okamžitě zprávu vydávajícímu orgánu o odkladu výkonu příkazu k zajištění, a to jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu, a uvede důvody tohoto odkladu a případně očekávanou dobu trvání odkladu.

3. Jakmile důvod odkladu pomine, přijme vykonávající orgán okamžitě opatření nezbytná pro výkon příkazu k zajištění a uvědomí o tom vydávající orgán jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu.

Článek 11

Důvěrnost

1. Při výkonu příkazu k zajištění vydávající orgán a vykonávající orgán řádně dbají na důvěrnou povahu vyšetřování, v jehož rámci byl příkaz k zajištění vydán.
2. Vykonávající orgán zaručí v souladu se svým vnitrostátním právem důvěrnost skutečností a podstaty příkazu k zajištění, a to až na skutečnosti, jejichž zveřejnění je nezbytné k výkonu příkazu k zajištění. Aniž je dotčen odstavec 3 tohoto článku, jakmile byl příkaz k zajištění vykonán, vykonávající orgán o tom uvědomí dotčené osoby v souladu s článkem 32.
3. Za účelem ochrany probíhajících vyšetřování může vydávající orgán požádat vykonávající orgán, aby odložil povinnost informovat dotčené osoby o výkonu příkazu k zajištění podle článku 32. Jakmile již není nezbytné odkládat povinnost informovat dotčené osoby za účelem ochrany probíhajícího vyšetřování, uvědomí o tom vydávající orgán vykonávající orgán, aby tento vykonávající orgán mohl informovat dotčené osoby o výkonu příkazu k zajištění v souladu s článkem 32.

4. Pokud vykonávající orgán nemůže požadavek na důvěrnost podle tohoto článku dodržet, okamžitě o tom uvědomí vydávající orgán, a to pokud možno před výkonem příkazu k zajištění.

Článek 12

Doba trvání příkazů k zajištění

1. Majetek, který je předmětem příkazu k zajištění, zůstává zajištěn ve vykonávajícím státě do doby, než příslušný orgán tohoto státu s konečnou platností odpoví na příkaz ke konfiskaci předaný v souladu s článkem 14, nebo do doby, než vydávající orgán informuje vykonávající orgán o jakémkoli rozhodnutí nebo opatření, v jehož důsledku se příkaz stává nevymahatelným nebo je zrušen v souladu s čl. 27 odst. 1.
2. Vykonávající orgán může s přihlédnutím k okolnostem případu předložit vydávajícímu orgánu odůvodněnou žádost o omezení doby, po kterou má být majetek zajištěn. Tato žádost, včetně jakýchkoli relevantních podpůrných informací, se předává jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu za podmínky, že vydávajícímu orgánu umožní ověřit pravost žádosti. Při posuzování takové žádosti zohlední vydávající orgán všechny zájmy, včetně zájmů vykonávajícího orgánu. Vydávající orgán odpoví na žádost co nejdříve. Pokud vydávající orgán s takovým omezením nesouhlasí, informuje vykonávající orgán o důvodech svého nesouhlasu. V takovém případě zůstává majetek zajištěn v souladu s odstavcem 1. Pokud vydávající orgán neodpoví do šesti týdnů od obdržení žádosti, není již vykonávající orgán povinen příkaz k zajištění vykonat.

Článek 13

Nemožnost vykonat příkaz k zajištění

1. Pokud se vykonávající orgán domnívá, že není možné vykonat příkaz k zajištění, vyrozumí o tom neprodleně vydávající orgán.
2. Před vyrozuměním vydávajícího orgánu podle odstavce 1 konzultuje vykonávající orgán ve vhodných případech vydávající orgán.
3. Nevykonání příkazu k zajištění podle tohoto článku lze odůvodnit pouze tehdy, pokud majetek:
 - a) byl již zkonfiskován;
 - b) ztratil se;
 - c) byl zničen;
 - d) nemůže být nalezen na místě uvedeném v osvědčení o příkazu k zajištění; nebo
 - e) nemůže být nalezen, protože místo, kde se nachází, nebylo uvedeno dostatečně přesně, a to i po konzultaci podle odstavce 2.

4. Pokud jde o situace uvedené v odst. 3 písm. b), d) a e), jestliže vykonávající orgán následně obdrží informace umožňující mu nalézt daný majetek, vykonávající orgán může příkaz k zajištění vykonat, aniž by muselo být předáno nové osvědčení o příkazu k zajištění, a to za podmínky, že před vykonáním příkazu k zajištění vykonávající orgán ověřil u vydávajícího orgánu, že daný příkaz k zajištění je nadále platný.
5. Bez ohledu na odstavec 3, pokud vydávající orgán uvedl, že by bylo možné zajistit majetek v rovnocenné hodnotě, vykonávající orgán nemusí vykonat příkaz k zajištění, pokud nastala jedna z okolností uvedených v odstavci 3 a neexistuje žádný majetek v rovnocenné hodnotě, který lze zajistit.

KAPITOLA III

PŘEDÁVÁNÍ, UZNÁVÁNÍ A VÝKON PŘÍKAZŮ KE KONFISKACI

Článek 14

Předávání příkazů ke konfiskaci

1. Příkaz ke konfiskaci se předá prostřednictvím osvědčení o příkazu ke konfiskaci. Osvědčení o příkazu ke konfiskaci stanovené v článku 17 předá vydávající orgán přímo vykonávajícímu orgánu, případně ústřednímu orgánu uvedenému v čl. 24 odst. 2, jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu za podmínky, že vykonávajícímu orgánu umožní ověřit pravost daného osvědčení o příkazu ke konfiskaci.
2. Členské státy mohou učinit prohlášení uvádějící, že pokud je jim předáno osvědčení o příkazu ke konfiskaci za účelem uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci, má vydávající orgán povinnost předat originál příkazu ke konfiskaci nebo jeho ověřenou kopii spolu s osvědčením o příkazu ke konfiskaci. Přeloženo však v souladu s čl. 17 odst. 2 musí být pouze osvědčení o příkazu ke konfiskaci.

3. Členské státy mohou učinit prohlášení podle odstavce 2 přede dnem použitelnosti tohoto nařízení nebo později. Členské státy mohou takové prohlášení kdykoli odvolat. Členské státy informují Komisi, pokud takové prohlášení činí nebo odvolávají. Komise tyto informace zpřístupní všem členským státům a Evropské soudní síti.
4. Pokud jde o příkaz ke konfiskaci týkající se peněžní částky, má-li vydávající orgán oprávněné důvody se domnívat, že osoba, proti níž byl příkaz ke konfiskaci vydán, vlastní majetek nebo pobírá příjem v některém členském státě, předá osvědčení o příkazu ke konfiskaci tomuto členskému státu.
5. Pokud jde o příkaz ke konfiskaci týkající se specificky určených věcí tvořících součást majetku, má-li vydávající orgán oprávněné důvody se domnívat, že se tyto věci nacházejí v některém členském státě, předá osvědčení o příkazu ke konfiskaci tomuto členskému státu.
6. Vydávající orgán informuje vykonávající orgán v případě, že jsou mu známy nějaké dotčené osoby. Vydávající orgán rovněž poskytne vykonávajícímu orgánu na jeho žádost veškeré relevantní informace o jakémkoli nároku, který tyto dotčené osoby mohou mít ve vztahu k danému majetku, včetně informací k identifikaci těchto osob.

7. Pokud i přes informace zpřístupněné v souladu s čl. 24 odst. 3 není vydávajícímu orgánu znám příslušný vykonávající orgán, provede vydávající orgán veškerá nezbytná šetření, včetně šetření prostřednictvím kontaktních míst Evropské soudní sítě, aby mohl určit, který orgán je pro uznání a výkon příkazu ke konfiskaci příslušný.
8. Pokud není orgán ve vykonávajícím státě, který obdrží osvědčení o příkazu ke konfiskaci, příslušný k uznání příkazu ke konfiskaci nebo k přijetí opatření potřebných pro jeho výkon, postoupí osvědčení o příkazu ke konfiskaci okamžitě příslušnému vykonávajícímu orgánu ve svém členském státě a informuje o tom vydávající orgán.

Článek 15

Předání příkazu ke konfiskaci jednomu nebo více vykonávajícím státům

1. Osvědčení o příkazu ke konfiskaci lze současně předat v souladu s článkem 14 pouze jednomu vykonávajícímu státu, ledaže se použije odstavec 2 nebo 3 tohoto článku.

2. Týká-li se příkaz ke konfiskaci specificky určených věcí tvořících součást majetku, lze osvědčení o příkazu ke konfiskaci současně předat více než jednomu vykonávajícímu státu, jestliže:
- a) vydávající orgán má oprávněné důvody se domnívat, že se různé věci tvořící součást majetku, na něž byl příkaz ke konfiskaci vydán, nacházejí v různých vykonávajících státech; nebo
 - b) konfiskace specificky určené věci tvořící součást majetku, na něž byl příkaz ke konfiskaci vydán, by vyžadovala řízení ve více než jednom vykonávajícím státě.
3. Týká-li se příkaz ke konfiskaci peněžní částky, lze osvědčení o příkazu ke konfiskaci současně předat více než jednomu vykonávajícímu státu, jestliže se vydávající orgán domnívá, že existuje zvláštní potřeba tak učinit, zejména pokud:
- a) předmětný majetek nebyl zajištěn na základě tohoto nařízení; nebo
 - b) odhadovaná hodnota majetku, který může být ve vydávajícím státě a v kterémkoli jednotlivém vykonávajícím státě konfiskován, pravděpodobně nebude postačovat k získání celé částky, na niž byl příkaz ke konfiskaci vydán.

Článek 16

Důsledky předání příkazů ke konfiskaci

1. Předání příkazu ke konfiskaci v souladu s články 14 a 15 neomezuje právo vydávajícího státu na to, aby příkaz vykonal.
2. Celková hodnota získaná z výkonu příkazu ke konfiskaci týkající se peněžní částky nesmí překročit maximální částku uvedenou v tomto příkazu bez ohledu na to, zda byl daný příkaz předán jednomu nebo několika vykonávajícím státům.
3. Vydávající orgán okamžitě informuje vykonávající orgán, a to jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu, pokud:
 - a) se domnívá, že existuje nebezpečí, že může dojít ke konfiskaci, která překračuje maximální částku, zejména na základě informací, které obdržel od vykonávajícího orgánu podle čl. 21 odst. 1 písm. b);
 - b) byl příkaz ke konfiskaci zcela nebo zčásti vykonán ve vydávajícím státě nebo v jiném vykonávajícím státě, přičemž uvede částku, u níž příkaz ke konfiskaci dosud nebyl vykonán; nebo

- c) po předání osvědčení o příkazu ke konfiskaci podle článku 14 obdrží orgán vydávajícího státu jakoukoli peněžní částku, která byla uhrazena v souvislosti s příkazem ke konfiskaci.

Použije-li se první pododstavec písm. a), vydávající orgán informuje vykonávající orgán co nejdříve poté, co nebezpečí uvedené ve zmíněném písmenu pominulo.

Článek 17

Standardní osvědčení o příkazu ke konfiskaci

1. Za účelem předání příkazu ke konfiskaci vyplní vydávající orgán osvědčení o příkazu ke konfiskaci uvedené v příloze II, podepíše jej a ověří přesnost a správnost jeho obsahu.
2. Vydávající orgán poskytne vykonávajícímu orgánu překlad osvědčení o příkazu ke konfiskaci do úředního jazyka vykonávajícího státu nebo jiného jazyka, který vykonávající stát akceptuje v souladu s odstavcem 3.
3. Každý členský stát může v prohlášení předloženém Komisi kdykoli uvést, že akceptuje překlady osvědčení o příkazu ke konfiskaci do jednoho nebo více úředních jazyků Unie odlišných od úředního jazyka či jazyků tohoto členského státu. Komise tato prohlášení zpřístupní všem členským státům a Evropské soudní síti.

Článek 18

Uznávání a výkon příkazů ke konfiskaci

1. Vykonávající orgán uzná příkaz ke konfiskaci předaný v souladu s článkem 14 a přijme opatření nezbytná pro jeho výkon stejným způsobem, jako je tomu u vnitrostátního příkazu ke konfiskaci vydaného orgánem vykonávajícího státu, pokud se vykonávající orgán nerozhodne uplatnit některý z důvodů k odmítnutí uznání a výkonu stanovených v článku 19 nebo některý z důvodů odkladu uvedených v článku 21.
2. Týká-li se příkaz ke konfiskaci specificky určené věci tvořící součást majetku, mohou se vydávající orgán a vykonávající orgán, pokud tak právo vydávajícího státu stanoví, dohodnout na tom, že konfiskace ve vykonávajícím státě může být provedena formou konfiskace peněžní částky odpovídající hodnotě majetku, jenž měl být zkonfiskován.
3. Týká-li se příkaz ke konfiskaci peněžní částky a není-li vykonávající orgán schopen získat platbu dané částky, vykoná příkaz ke konfiskaci v souladu s odstavcem 1 u každé věci tvořící součást majetku, která je pro tento účel dostupná. Je-li to nezbytné, vykonávající orgán přepočte peněžní částku, která má být konfiskována, na měnu vykonávajícího státu za použití denního směnného kurzu eura zveřejněného v řadě C Úředního věstníku Evropské unie platného ke dni vydání příkazu ke konfiskaci.
4. Každá peněžní částka, která je získána nazpět na základě příkazu ke konfiskaci v jakémkoli jiném než vykonávajícím státě, se v plné výši odečte od částky, která má být konfiskována ve vykonávajícím státě.

5. Pokud vydávající orgán vydal příkaz ke konfiskaci, avšak nevydal příkaz k zajištění, může vykonávající orgán rozhodnout v rámci opatření podle odstavce 1 o zajištění dotčeného majetku z vlastního podnětu v souladu se svým vnitrostátním právem s cílem následně vykonat daný příkaz ke konfiskaci. V takovém případě vykonávající orgán neprodleně informuje vydávající orgán, a to pokud možno před zajištěním dotčeného majetku.
6. Jakmile je výkon příkazu ke konfiskaci dokončen, vykonávající orgán informuje vydávající orgán o výsledcích výkonu, a to jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu.

Článek 19

Důvody k odmítnutí uznání a výkonu příkazů ke konfiskaci

1. Vykonávající orgán může odmítnout uznat či vykonat příkaz ke konfiskaci pouze tehdy, pokud:
 - a) výkon příkazu by byl v rozporu se zásadou *ne bis in idem*;
 - b) právo vykonávajícího státu stanoví výsadu nebo imunitu, která by bránila konfiskaci dotčeného majetku, nebo existují pravidla pro určení či omezení trestněprávní odpovědnosti týkající se svobody tisku a svobody projevu v dalších sdělovacích prostředcích, jež brání výkonu příkazu ke konfiskaci;

- c) osvědčení o příkazu ke konfiskaci je neúplné, nebo zjevně nesprávné a nebylo vyplněno po konzultaci podle odstavce 2;
- d) příkaz ke konfiskaci se týká trestného činu spáchaného zcela nebo zčásti mimo území vydávajícího státu a zcela nebo zčásti na území vykonávajícího státu a jednání, v souvislosti s nímž byl příkaz ke konfiskaci vydán, nenaplňuje skutkovou podstatu trestného činu podle práva vykonávajícího státu;
- e) by práva dotčených osob neumožňovala podle práva vykonávajícího státu vykonat příkaz ke konfiskaci, a to včetně případů, kdy taková nemožnost je důsledkem uplatnění opravných prostředků podle článku 33;
- f) v případě uvedeném v čl. 3 odst. 2 nenaplňuje jednání, v souvislosti s nímž byl vydán příkaz ke konfiskaci, skutkovou podstatu trestného činu podle práva vykonávajícího státu; v případech týkajících se daňových věcí nebo celních a devizových ustanovení však nesmí být uznání nebo výkon příkazu ke konfiskaci odmítnut z důvodu, že právo vykonávajícího státu neukládá stejný druh daní či poplatků nebo nestanoví stejný typ pravidel, pokud jde o daňové věci, nebo stejný typ celních a devizových ustanovení jako právo vydávajícího státu;

- g) podle osvědčení o příkazu ke konfiskaci se osoba, proti níž byl příkaz ke konfiskaci vydán, osobně nedostavila na jednání soudu, ve kterém byl vydán příkaz ke konfiskaci spojený s pravomocným odsouzením, ledaže se v osvědčení o příkazu ke konfiskaci uvádí, že v souladu s dalšími procesními požadavky vymezenými v právu vydávajícího státu daná osoba:
- i) byla včas osobně předvolána, a tudíž vyrozuměna o plánovaném datu a místě konání jednání soudu, ve kterém byl vydán příkaz ke konfiskaci, nebo jiným způsobem skutečně převzala úřední informaci o plánovaném datu a místě konání jednání soudu tak, aby bylo možné jednoznačně určit, že daná osoba o plánovaném jednání soudu věděla a byla včas informována, a že příkaz ke konfiskaci může být vydán, i když se na jednání soudu nedostaví;
 - ii) o plánovaném jednání soudu věděla a zmocnila svého právního zástupce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven státem, aby ji na jednání soudu obhajoval, a byla tímto zástupcem skutečně na jednání soudu obhajována; nebo

- iii) poté, co jí byl doručen příkaz ke konfiskaci a byla výslovně poučena o právu na obnovu řízení nebo odvolání, jehož by měla právo se účastnit a jež by jí umožnilo opětovné přezkoumání skutkové podstaty věci, včetně přezkoumání nových důkazů, a které by mohlo vést ke změně původního příkazu ke konfiskaci, výslovně uvedla, že příkaz ke konfiskaci nenapadne, nebo nepodala návrh na obnovu řízení nebo odvolání v příslušných lhůtách;
 - h) za výjimečných okolností, kdy existují závažné důvody se domnívat, na základě konkrétních a objektivních důkazů, že výkon příkazu ke konfiskaci by za konkrétních okolností daného případu vedl k zjevnému porušení relevantního základního práva, jak je uvedeno v Listině, zejména práva na účinnou právní ochranu, práva na spravedlivý proces nebo práva na obhajobu.
2. Předtím, než se vykonávající orgán v kterémkoli z případů uvedených v odstavci 1 rozhodne zcela či částečně odmítnout uznání nebo výkon příkazu ke konfiskaci, konzultuje vhodným způsobem vydávající orgán a případně ho požádá o neprodlené poskytnutí potřebných informací.
 3. Rozhodnutí o odmítnutí uznání nebo výkonu příkazu ke konfiskaci se přijme bez odkladu a okamžitě se oznámí vydávajícímu orgánu, a to jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu.

Článek 20

Lhůty pro uznávání a výkon příkazů ke konfiskaci

1. Vykonávající orgán neprodleně rozhodne o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci, a aniž je dotčen odstavec 4, nejpozději do 45 dnů po obdržení osvědčení o příkazu ke konfiskaci vykonávajícím orgánem.
2. Vykonávající orgán neprodleně oznámí rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci vydávajícímu orgánu, a to jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu.
3. Neexistují-li důvody pro odklad podle článku 21, přijme vykonávající orgán neprodleně konkrétní opatření nezbytná pro výkon příkazu ke konfiskaci, a to přinejmenším se stejnou rychlostí a prioritou jako u obdobného vnitrostátního případu.
4. Není-li v určitém případě možné dodržet lhůtu stanovenou v odstavci 1, vykonávající orgán neprodleně jakýmkoli způsobem informuje vydávající orgán, uvede důvody, z kterých nebylo možné dodržet uvedenou lhůtu, a konzultuje s vydávajícím orgánem vhodnou dobu pro uznání či výkon příkazu ke konfiskaci.
5. Uplynutí lhůt uvedených v odstavci 1 nezbavuje vykonávající orgán povinnosti bez prodlení přijmout rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci a daný příkaz vykonat.

Článek 21

Odklad výkonu příkazů ke konfiskaci

1. Vykonávající orgán může odložit uznání nebo výkon příkazu ke konfiskaci předaného v souladu s článkem 14, jestliže:
 - a) by jeho výkon mohl narušit probíhající trestní vyšetřování, přičemž výkon příkazu ke konfiskaci může být odložen na dobu, kterou považuje vykonávající orgán za přiměřenou;
 - b) se v případě příkazu ke konfiskaci týkajícího se určité peněžní částky vykonávající orgán domnívá, že hrozí nebezpečí, že celková hodnota získaná z výkonu daného příkazu ke konfiskaci může značně překročit částku uvedenou v příkazu ke konfiskaci vzhledem k současnému výkonu příkazu ke konfiskaci ve více členských státech;
 - c) je daný majetek již předmětem probíhajícího řízení o konfiskaci ve vykonávajícím státě; nebo
 - d) je uplatněn opravný prostředek uvedený v článku 33.

2. Bez ohledu na čl. 18 odst. 5 příslušný orgán vykonávajícího státu přijme na dobu trvání odkladu výkonu příkazu ke konfiskaci veškerá opatření, jež by přijal u obdobného vnitrostátního případu, aby zamezil možnosti, že majetek již nebude k dispozici pro výkon příkazu ke konfiskaci.
3. Vykonávající orgán podá neprodleně zprávu vydávajícímu orgánu o odkladu výkonu příkazu ke konfiskaci, a to jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu, a uvede důvody tohoto odkladu a případně očekávanou dobou odkladu.
4. Jakmile důvod odkladu pomine, přijme vykonávající orgán neprodleně opatření nezbytná pro výkon příkazu ke konfiskaci a uvědomí o tom vydávající orgán jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu.

Článek 22

Nemožnost vykonat příkaz ke konfiskaci

1. Pokud se vykonávající orgán domnívá, že není možné vykonat příkaz ke konfiskaci, vyrozumí o tom neprodleně vydávající orgán.
2. Před vyrozuměním vydávajícího orgánu podle odstavce 1 konzultuje vykonávající orgán ve vhodných případech vydávající orgán, přičemž zohlední rovněž možnosti uvedené v čl. 18 odst. 2 nebo 3.
3. Nevykonání příkazu ke konfiskaci podle tohoto článku lze odůvodnit pouze tehdy, pokud majetek:
 - a) byl již zkonfiskován;
 - b) ztratil se;
 - c) byl zničen;

- d) nemůže být nalezen na místě uvedeném v osvědčení o příkazu ke konfiskaci; nebo
 - e) nemůže být nalezen, protože místo, kde se nachází, nebylo uvedeno dostatečně přesně, a to i po konzultaci podle odstavce 2.
4. Pokud jde o situace uvedené v odst. 3 písm. b), d) a e), jestliže vykonávající orgán následně obdrží informace umožňující mu nalézt daný majetek, vykonávající orgán může příkaz ke konfiskaci vykonat, aniž by muselo být předáno nové osvědčení o příkazu ke konfiskaci, a to za podmínky, že před vykonáním příkazu ke konfiskaci vykonávající orgán ověřil u vydávajícího orgánu, že daný příkaz ke konfiskaci je nadále platný.
5. Bez ohledu na odstavec 3, pokud vydávající orgán uvedl, že by bylo možné konfiskovat majetek v rovnocenné hodnotě, vykonávající orgán nemusí vykonat příkaz ke konfiskaci, pokud nastala jedna z okolností uvedených v odstavci 3 a neexistuje žádný majetek v rovnocenné hodnotě, který lze zkonfiskovat.

KAPITOLA IV

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 23

Právo rozhodné pro výkon

1. Výkon příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci se řídí právem vykonávajícího státu a pouze jeho orgány mají pravomoc rozhodnout o postupech jeho výkonu a stanovit všechna s tím související opatření.
2. Příkaz k zajištění nebo příkaz ke konfiskaci vydaný proti právnické osobě musí být vykonán, i když vykonávající stát neuznává zásadu trestní odpovědnosti právnických osob.
3. Aniž je dotčen čl. 18 odst. 2 a 3, vykonávající stát nemůže uložit alternativní opatření namísto příkazu k zajištění předaného podle článku 4 nebo příkazu ke konfiskaci předaného podle článku 14, aniž by k tomu vydávající stát udělil svůj souhlas.

Článek 24

Oznámení příslušných orgánů

1. Do ... [datum použitelnosti tohoto nařízení] každý členský stát informuje Komisi o tom, který orgán nebo orgány vymezené v čl. 2 bodech 8 a 9 jsou podle jeho práva příslušné, je-li daný členský stát vydávajícím státem nebo vykonávajícím státem.
2. Je-li to nezbytné z důvodu struktury jeho vnitřního právního systému, může každý členský stát určit jeden nebo více ústředních orgánů, jež jsou odpovědné za administrativní předávání a přijímání osvědčení o příkazu k zajištění a příkazu ke konfiskaci a za pomoc jeho příslušným orgánům. Každý členský stát informuje Komisi o každém orgánu, který takto určí.
3. Komise zpřístupní informace obdržené podle tohoto článku všem členským státům a Evropské soudní síti.

Článek 25
Komunikace

1. Je-li to nezbytné, vydávající orgán a vykonávající orgán se neprodleně navzájem konzultují, aby zajistily účinné uplatňování tohoto nařízení, a to za použití jakýchkoli vhodných komunikačních prostředků.
2. Veškerá komunikace, včetně komunikace určené k řešení těžkostí týkajících se předání nebo ověření jakéhokoli dokumentu potřebného k výkonu příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci, probíhá přímo mezi vydávajícím orgánem a vykonávajícím orgánem a ve vhodných případech se zapojením ústředního orgánu, pokud ho členský stát určil v souladu s čl. 24 odst. 2.

Článek 26
Více příkazů

1. Pokud vykonávající orgán obdrží dva či více příkazů k zajištění nebo příkazů ke konfiskaci od různých členských států vydaných proti téže osobě a tato osoba nemá ve vykonávajícím státě dostatečný majetek, jenž by uspokojil všechny tyto příkazy, nebo pokud vykonávající orgán obdrží dva nebo více příkazů k zajištění nebo příkazů ke konfiskaci týkajících se téže specificky určené věci tvořící součást majetku, vykonávající orgán rozhodne, který z příkazů se v souladu s právem vykonávajícího státu vykoná, aniž je dotčena možnost odkladu výkonu příkazu ke konfiskaci podle článku 21.
2. Při přijímání svého rozhodnutí vykonávající orgán upřednostní, je-li to možné, zájmy obětí. Rovněž zohlední veškeré další relevantní okolnosti, včetně:
 - a) skutečnosti, zda je daný majetek již zajištěn;
 - b) dat vydání příslušných příkazů a dat jejich předání ;
 - c) závažnosti dotčeného trestného činu; a
 - d) místa, kde byl trestný čin spáchán.

Článek 27

Ukončení výkonu příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci

1. Přestane-li být příkaz k zajištění nebo příkaz ke konfiskaci vymahatelný nebo nadále platný, vydávající orgán neprodleně zruší příkaz k zajištění nebo příkaz ke konfiskaci
2. Vydávající orgán ihned informuje vykonávající orgán jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu o zrušení příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci, jakož i o jakémkoli rozhodnutí nebo opatření vedoucím ke zrušení příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci.
3. Vykonávající orgán ukončí výkon příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci, nebyl-li výkon již ukončen, jakmile byl vydávajícím orgánem informován v souladu s odstavcem 2. Vykonávající orgán zašle bez zbytečného odkladu potvrzení o ukončení vydávajícímu státu, a to jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu.

Článek 28

Správa zajištěného a zkonfiskovaného majetku a nakládání s ním

1. Správa zajištěného a zkonfiskovaného majetku se řídí právem vykonávajícího státu.
2. Vykonávající stát spravuje zajištěný nebo zkonfiskovaný majetek s cílem zamezit snížení jeho hodnoty. Za tímto účelem má vykonávající stát s ohledem na článek 10 směrnice 2014/42/EU možnost zajištěný majetek prodat nebo převést.
3. Zajištěný majetek a peníze získané prodejem tohoto majetku v souladu s odstavcem 2 zůstanou ve vykonávajícím státě až do doby, než je předáno osvědčení o příkazu ke konfiskaci a příkaz ke konfiskaci vykonán, aniž je dotčena možnost vrácení majetku podle článku 29.
4. Vykonávající stát není povinen prodat nebo vrátit specificky určené věci, na které byl vydán příkaz ke konfiskaci, pokud tyto věci představují kulturní statky ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/60/EU¹. Tímto nařízením není dotčena povinnost navrátit kulturní statky podle uvedené směrnice.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/60/ES ze dne 15. května 2014 o navrácení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 1).

Článek 29

Vrácení zajištěného majetku oběti

1. Pokud vydávající orgán nebo jiný příslušný orgán vydávajícího státu vydal v souladu se svým vnitrostátním právem rozhodnutí vrátit zajištěný majetek oběti, uvede vydávající orgán informace o tomto rozhodnutí v osvědčení o příkazu k zajištění nebo informuje o tomto rozhodnutí vykonávající orgán později.
2. Pokud byl vykonávající orgán informován o rozhodnutí vrátit zajištěný majetek oběti podle odstavce 1, přijme opatření nezbytná k zajištění toho, aby v případě, že je dotčený majetek zajištěn, byl tento majetek vrácen v souladu s procesními pravidly vykonávajícího státu co nejdříve oběti, a to i prostřednictvím vydávajícího státu, je-li to nezbytné, a za podmínky, že:
 - a) vlastnické právo oběti k uvedenému majetku není napadeno;
 - b) uvedený majetek není vyžadován jako důkaz v trestním řízení ve vykonávajícím státě; a
 - c) práva dotčených osob nejsou dotčena.

Vykonávající orgán informuje vydávající orgán v případě, že majetek je přímo převeden oběti.

3. Pokud vykonávající orgán nepovažuje podmínky podle odstavce 2 za splněné, neprodleně a jakýmkoli vhodným způsobem konzultuje vydávající orgán s cílem nalézt řešení. Pokud nelze nalézt žádné řešení, může vykonávající orgán rozhodnout, že zajištěný majetek oběti nevrátí.

Článek 30

Nakládání se zkonfiskovaným majetkem nebo s penězi získanými prodejem tohoto majetku

1. Pokud vydávající orgán nebo jiný příslušný orgán vydávajícího státu vydal v souladu se svým vnitrostátním právem rozhodnutí vrátit zkonfiskovaný majetek oběti nebo jí nahradit škodu, uvede vydávající orgán informace o tomto rozhodnutí v osvědčení o příkazu ke konfiskaci nebo informuje vykonávající orgán o tomto rozhodnutí později.
2. Pokud byl vykonávající orgán informován o rozhodnutí vrátit zkonfiskovaný majetek oběti podle odstavce 1, přijme opatření nezbytná k zajištění toho, aby v případě, že je dotčený majetek zkonfiskován, byl co nejdříve vrácen oběti, a to i prostřednictvím vydávajícího státu, je-li to nezbytné. Vykonávající orgán informuje vydávající orgán v případě, že majetek je převeden přímo oběti.

3. Pokud vykonávající orgán nemůže vrátit oběti majetek podle odstavce 2, avšak v důsledku výkonu příkazu ke konfiskaci ve vztahu k tomuto majetku byly získány peníze, poukáže se oběti pro účely vrácení odpovídající peněžní částka, je-li to nezbytné prostřednictvím vydávajícího státu. Vykonávající orgán informuje vydávající orgán v případě, že peníze jsou poukázány přímo oběti. S veškerým zbylým majetkem se naloží v souladu s odstavcem 7.
4. Pokud byl vykonávající orgán informován o rozhodnutí o náhradě škody oběti podle odstavce 1 a v důsledku výkonu příkazu ke konfiskaci byly získány peníze, poukáže se oběti pro účely náhrady škody odpovídající peněžní částka ve výši, jež nepřesahuje částku určenou v osvědčení, je-li to nezbytné i prostřednictvím vydávajícího státu. Vydávající orgán je vykonávajícím orgánem informován v případě, že peníze jsou poukázány přímo oběti. S veškerým zbylým majetkem se naloží v souladu s odstavcem 7.
5. Probíhá-li stále řízení o vrácení majetku oběti nebo o náhradě škody oběti ve vydávajícím státě, vydávající orgán o tom informuje vykonávající orgán. Vykonávající stát se zdrží nakládání s konfiskovaným majetkem do doby, než mu bude sděleno, že bylo vydáno rozhodnutí o vrácení majetku oběti nebo o náhradě škody oběti, a to i v případě, že příkaz ke konfiskaci již byl vykonán.

6. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 až 5, s jiným majetkem než penězi, získaným v důsledku výkonu příkazu ke konfiskaci, se naloží v souladu s těmito pravidly:
- a) majetek může být prodán, přičemž s výnosy z prodeje musí být naloženo podle odstavce 7;
 - b) majetek může být převeden vydávajícímu státu za podmínky, že pokud byl příkaz ke konfiskaci vydán na peněžní částku, udělil vydávající orgán souhlas s předáním majetku vydávajícímu státu;
 - c) s výhradou písmene d), pokud nelze písmena a) a b) uplatnit, lze s majetkem naložit jiným způsobem v souladu s právem vykonávajícího státu; nebo
 - d) se souhlasem vydávajícího státu lze majetek použít ve veřejném zájmu nebo pro sociální účely ve vykonávajícím státě v souladu s jeho právem.

7. Pokud není k příkazu ke konfiskaci připojeno rozhodnutí o vrácení majetku oběti nebo o náhradě škody oběti v souladu s odstavci 1 až 5, nebo pokud není mezi zúčastněnými členskými státy dohodnuto jinak, naloží vykonávající stát s penězi získanými v důsledku výkonu příkazu ke konfiskaci takto:
- a) pokud se částka získaná z výkonu příkazu ke konfiskaci rovná 10 000 EUR, nebo je nižší, případně vykonávajícímu státu; nebo
 - b) pokud je částka získaná z výkonu příkazu ke konfiskaci vyšší než 10 000 EUR, 50 % z ní převede vykonávající stát vydávajícímu státu.

Článek 31

Náklady

1. Každý členský stát nese své vlastní náklady vynaložené v souvislosti s uplatňováním tohoto nařízení, aniž jsou dotčena ustanovení týkající se nakládání se zkonfiskovaným majetkem uvedená v článku 28.

2. Vykonávající orgán může navrhnout vydávajícímu orgánu, aby byly tyto náklady sdíleny, pokud se před výkonem příkazu k zajištění či příkazu ke konfiskaci nebo po jeho provedení ukáže, že výkon příkazu představuje vysoké či mimořádné náklady.

K takovým návrhům se připojí podrobný rozpis nákladů vzniklých vykonávajícímu orgánu. V návaznosti na takový návrh se vydávající orgán a vykonávající orgán navzájem konzultují. Ve vhodných případech může tyto konzultace usnadnit Eurojust.

Tyto konzultace, či přinejmenším jejich výsledek, se zaznamenávají jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu.

Článek 32

Povinnost informovat dotčené osoby

1. Aniž je dotčen článek 11, v návaznosti na výkon příkazu k zajištění nebo v návaznosti na rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci vykonávající orgán v nejvyšší možné míře neprodleně informuje dotčené osoby, jež jsou mu známy, o tomto výkonu a o takovém rozhodnutí v souladu s postupy podle svého vnitrostátního práva.
2. Informace, jež mají být poskytnuty v souladu s odstavcem 1, musí obsahovat název vydávajícího orgánu a opravné prostředky dostupné podle práva vykonávajícího státu. Informace musí rovněž obsahovat - přinejmenším stručně - odůvodnění příkazu.

3. Vykonávající orgán může ve vhodných případech požádat vydávající orgán o pomoc při provádění úkolů uvedených v odstavci 1.

Článek 33

Opravné prostředky ve vykonávajícím státě proti uznání a výkonu příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci

1. Dotčené osoby mají právo na účinnou právní ochranu ve vykonávajícím státě proti rozhodnutí o uznání a výkonu příkazů k zajištění podle článků 7 a příkazů ke konfiskaci podle článku 18. Právo na podání opravného prostředku se uplatní u soudu ve vykonávajícím státě v souladu s jeho právem. Pokud jde o příkazy ke konfiskaci, podání opravného prostředku může mít odkladný účinek, stanoví-li tak právo vykonávajícího státu.
2. Věcné důvody pro vydání příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci nelze napadnout u soudu ve vykonávajícím státě.
3. Příslušný orgán vydávajícího státu musí být informován o každém opravném prostředku podaném podle odstavce 1.
4. Tímto článkem není dotčeno uplatňování záruk a opravných prostředků ve vydávajícím státě v souladu s článkem 8 směrnice 2014/42/EU.

Článek 34

Náhrada

1. Pokud vykonávající stát odpovídá podle svého práva za škodu způsobenou dotčené osobě v souvislosti s výkonem příkazu k zajištění předaným podle článku 4 nebo příkazu ke konfiskaci předaným podle článku 14, nahradí vydávající stát vykonávajícímu státu jakoukoli škodu vyplacenou dotčené osobě. Pokud však může vydávající stát prokázat vykonávajícímu státu, že tato škoda, nebo její část, byla způsobena výlučně jednáním vykonávajícího státu, vydávající stát a vykonávající stát se vzájemně dohodnou na výši náhrady.
2. Odstavcem 1 není dotčeno právo členských států upravující nároky fyzických nebo právnických osob na náhradu škody.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 35

Statistiky

1. Členské státy pravidelně sbírají od příslušných orgánů souhrnné statistické údaje. Tyto statistiky vedou a každoročně je zasílají Komisi. Tyto statistiky uvádějí kromě informací uvedených v čl. 11 odst. 2 směrnice 2014/42/EU počet příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci, které daný členský stát obdržel od jiných členských států, jež byly uznány a vykonány, jakož i těch, jejichž uznání a výkon byly odmítnuty .
2. Členské státy rovněž každoročně zašlou Komisi následující statistiky, jsou-li tyto statistiky dostupné na ústřední úrovni v dotyčném členském státě:
 - a) počet případů, kdy byla oběti nahrazena škoda nebo jí bylo přiznáno vrácení majetku získaného výkonem příkazu ke konfiskaci podle tohoto nařízení; a
 - b) průměrnou dobu nezbytnou pro výkon příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci podle tohoto nařízení.

Článek 36

Změny osvědčení a formuláře

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 37 týkající se jakékoli změny osvědčení uvedených v přílohách I a II. Tyto změny musí být v souladu s tímto nařízením a nesmějí na něj mít dopad.

Článek 37

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v článku 36 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od ... [datum použitelnosti tohoto nařízení].
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 36 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 36 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce .

Článek 38

Předkládání zpráv a přezkum

Do ... [pět let od data použitelnosti tohoto nařízení] a poté každých pět let předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování tohoto nařízení, která se mimo jiné věnuje:

- a) možnosti členských států činit a odvolávat prohlášení podle čl. 4 odst. 2 a čl. 14 odst. 2;
- b) vztahu mezi dodržováním základních práv a vzájemným uznáváním příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci;
- c) použití článků 28, 29 a 30 ve vztahu ke správě zajištěného a konfiskovaného majetku a nakládání s ním a k vrácení majetku a náhradě škody obětem.

Článek 39

Nahrazení

Toto nařízení nahrazuje ustanovení rámcového rozhodnutí 2003/577/SVV , pokud jde o zajištění majetku ve vztazích mezi členskými státy, jež jsou vázány tímto nařízením, od ... [datum použitelnosti tohoto nařízení].

Toto nařízení nahrazuje rámcové rozhodnutí 2006/783/SVV ve vztazích mezi členskými státy, jež jsou vázány tímto nařízením, od ... [datum použitelnosti tohoto nařízení].

Pokud jde o členské státy, jež jsou vázány tímto nařízením, odkazy na rámcové rozhodnutí 2003/577/SVV, pokud jde o zajištění majetku, a odkazy na rámcové rozhodnutí 2006/783/SVV se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 40

Přechodná ustanovení

1. Toto nařízení se použije na osvědčení o příkazech k zajištění a osvědčení o příkazech ke konfiskaci předaná dne ... [datum použitelnosti tohoto nařízení] nebo po tomto dni.
2. Osvědčení o příkazech k zajištění a osvědčení o příkazech ke konfiskaci předaná předem ... [datum použitelnosti tohoto nařízení] se ve vztazích mezi členskými státy, které jsou vázány tímto nařízením, nadále řídí rámcovými rozhodnutími 2003/577/SVV a 2006/783/SVV, a to až do konečného výkonu příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci.

Článek 41
Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od ... [24 měsíců po dni vstupu tohoto nařízení v platnost].

Článek 24 se však použije od ... [datum vstupu tohoto nařízení v platnost].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne ...

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

PŘÍLOHA I

OSVĚDČENÍ O PŘÍKAZU K ZAJIŠTĚNÍ

ODDÍL A:

Vydávající stát:

Vydávající orgán:

Potvrzující orgán (v příslušném případě):

Vykonávající stát:

Vykonávající orgán (je-li znám):

ODDÍL B: Naléhavost nebo požadované datum výkonu

1. Uved'te prosím konkrétní důvody naléhavosti:

- existují oprávněné důvody se domnívat, že předmětný majetek bude bezprostředně přesunut nebo zničen, konkrétně:

.....
.....

- potřeby vyšetřování nebo řízení ve vydávajícím státě, konkrétně:

.....
.....

2. Datum výkonu:

- je požadováno konkrétní datum, a to
- potřeba koordinace mezi zúčastněnými členskými státy

Odůvodnění této žádosti:

.....
.....

ODDÍL C: Dotčená osoba (dotčené osoby)

Totožnost osoby, proti níž je příkaz k zajištění vydán, nebo osoby, která vlastní majetek, na nějž se příkaz k zajištění vztahuje (je-li dotčeno více osob, uveďte prosím údaje pro každou z nich):

1. Identifikační údaje

i) Fyzické osoby

Příjmení:.....

Jméno (jména):.....

Případná další jména:.....

Případné přezdívky:.....

Pohlaví:.....

Státní příslušnost:

Identifikační číslo nebo číslo sociálního zabezpečení (je-li k dispozici):

.....

Druh a číslo dokladu (dokladů) totožnosti (průkaz totožnosti nebo cestovní pas), je-li k dispozici:

.....

Datum narození:

Místo narození:

Místo bydliště nebo známá adresa (pokud není známa, uveďte poslední známou adresu):

.....

Jazyk nebo jazyky, kterým dotčená osoba rozumí:

Uveďte prosím postavení dotčené osoby v řízení:

- osoba, proti níž příkaz k zajištění směřuje
- osoba, která vlastní majetek, na nějž se příkaz k zajištění vztahuje

ii) Právnícké osoby

Název:

Právní forma:

Zkrácený název, běžně používaný název, případně firma či obchodní název:

Sídlo:

Identifikační číslo:

Adresa:

Jméno zástupce:

Uved'te prosím postavení dotčené osoby v řízení:

osoba, proti níž příkaz k zajištění směřuje

osoba, která vlastní majetek, na nějž se příkaz k zajištění vztahuje

2. Pokud se liší od výše uvedené adresy, uved'te prosím místo, kde má být příkaz k zajištění vykonán:

.....

3. Třetí osoby, jejichž práva k majetku, na nějž se příkaz k zajištění vztahuje, jsou příkazem přímo dotčena (totožnost a důvody):

.....

.....

4. Uved'te další údaje, jež napomohou při výkonu příkazu k zajištění:

.....

ODDÍL D: Informace o majetku, jehož se příkaz týká

1. Uved'te prosím, zda se příkaz týká:

- peněžní částky
- specificky určené věci nebo věci tvořících součást majetku (hmotných či nehmotných, movitých či nemovitých)
- majetku rovnocenné hodnoty (v rámci konfiskace na základě hodnoty)

2. Týká-li se příkaz peněžní částky nebo majetku v hodnotě rovnocenné dané peněžní částce:

– Částka k výkonu ve vykonávajícím státě, čísla a slovy (uved'te měnu):

.....

– Celková částka, na niž byl příkaz vydán, čísla a slovy (uved'te měnu):

.....

Další informace:

– důvody vedoucí k domněnce, že dotčená osoba vlastní majetek nebo pobírá příjmy ve vykonávajícím státě:

.....

– popis majetku / zdrojů příjmů dotčené osoby (je-li k dispozici):

.....

– přesné místo, kde se nachází majetek / zdroj příjmů dotčené osoby (není-li známo, pak poslední známé místo):

.....

– údaje o bankovním účtu dotčené osoby (jsou-li známy):

.....

Důvody pro předání příkazu vykonávajícímu státu:

- specificky určená věc nebo věci tvořící součást majetku se nachází ve vykonávajícím státě
- specificky určená věc nebo věci tvořící součást majetku je/jsou registrovány ve vykonávajícím státě
- vydávající orgán má oprávněné důvody se domnívat, že se všechny specificky určené věci tvořící součást majetku, na něž se příkaz vztahuje, nebo jejich část nachází ve vykonávajícím státě.

Další informace:

- důvody vedoucí k domněnce, že specificky určená věc nebo věci tvořící součást majetku se nachází ve vykonávajícím státě:

.....

- popis majetku / zdrojů příjmů dotčené osoby (je-li k dispozici):

.....

- přesné místo, kde se nachází majetek / zdroj příjmů dotčené osoby (není-li známo, pak poslední známé místo):

.....

- údaje o bankovním účtu dotčené osoby (jsou-li známy):

.....

ODDÍL E: Důvody pro vydání příkazu k zajištění

1. Shrnutí skutečností

Uveďte důvody, proč je příkaz k zajištění vydán, včetně:

- shrnutí skutečností, včetně popisu trestného činu (trestných činů):

.....

.....

– fáze, v níž se vyšetřování nachází:

.....
.....

– důvodů pro zajištění:

.....
.....

– dalších relevantních informací:

.....
.....

2. Povaha a právní kvalifikace trestného činu nebo trestných činů, v souvislosti s nímž/nimiž byl příkaz k zajištění vydán, a příslušná ustanovení zákona:

.....
.....

3. Lze za trestný čin, v souvislosti s nímž je příkaz k zajištění vydán, uložit ve vydávajícím státě trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby v délce nejméně tří let a je tento trestný čin uveden níže na seznamu trestných činů? (zaškrtněte prosím příslušný rámeček.)
V případě, že se příkaz k zajištění týká více trestných činů, uveďte čísla v níže uvedeném seznamu trestných činů (odpovídající trestným činům, jak jsou uvedeny v bodech 1 a 2 výše).

účast na zločinném spolčení

- terorismus
- obchod s lidmi
- sexuální vykořisťování dětí a dětská pornografie
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami
- nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami
- korupce
- podvod, včetně podvodu a jiných trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie ve smyslu směrnice (EU) 2017/1371
- praní výnosů z trestné činnosti
- padělání měny včetně eura
- počítačová trestná činnost
- trestné činy proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými živočišnými druhy a s ohroženými druhy a odrůdami rostlin
- napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a při nedovoleném pobytu
- vražda nebo těžké ublížení na zdraví

- nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi
- únos, neoprávněné omezování osobní svobody nebo braní rukojmí
- rasismus a xenofobie
- organizovaná nebo ozbrojená loupež
- nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl
- podvod
- vydírání a vymáhání peněz za ochranu
- padělání a pirátství výrobků
- padělání veřejných listin a obchodování s nimi
- padělání platebních prostředků
- nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu
- nedovolený obchod s jadernými nebo radioaktivními materiály
- obchod s odcizenými vozidly
- znásilnění
- žhářství

- trestné činy spadající do pravomoci Mezinárodního trestního soudu
- únos letadla nebo plavidla
- sabotáž

4. Další relevantní informace (např. vztah mezi majetkem a trestným činem):

.....

ODDÍL F: Důvěrnost příkazu nebo žádost o zvláštní formální náležitosti

Nutnost zachovat důvěrnou povahu informací uvedených v příkazu po výkonu:

.....

Nutnost zvláštních formálních náležitostí v době výkonu:

.....

ODDDÍL G: Pokud bylo osvědčení o příkazu k zajištění předáno více vykonávajícím státům, uveďte tyto údaje:

1. Osvědčení o příkazu k zajištění bylo předáno těmto dalším vykonávajícím státům (stát a orgán):

.....
.....

2. Osvědčení o příkazu k zajištění bylo předáno více vykonávajícím státům z těchto důvodů:

Pokud se příkaz k zajištění týká specificky určené věci tvořící součást majetku:

- Má se za to, že se různé věci tvořící součást majetku, na něž se příkaz vztahuje, nacházejí v různých vykonávajících státech
- Zajištění specificky určené věci tvořící součást majetku vyžaduje řízení ve více než jednom vykonávajícím státě

Pokud se příkaz k zajištění týká peněžní částky:

- Odhadovaná hodnota majetku, který může být ve vydávajícím státě a v kterémkoli jednotlivém vykonávajícím státě zajištěn, nebude pravděpodobně postačovat k zajištění celé částky, na niž se příkaz vztahuje
- Jiné zvláštní potřeby:

.....

3. Hodnota majetku, je-li známa, v každém vykonávajícím státě:

.....
.....

4. Jestliže zajištění specificky určené věci nebo věcí tvořících součást majetku vyžaduje řízení ve více než jednom vykonávajícím státě, popiš kroků, jež je třeba ve vykonávajícím státě učinit:

.....
.....

ODDÍL H: Vztah k dřívějšímu příkazu k zajištění nebo jinému příkazu či příkazům nebo žádosti či žádostem

Uveďte prosím, zda se tento příkaz k zajištění vztahuje k dřívějšímu příkazu nebo žádosti (např. k příkazu k zajištění, evropskému vyšetřovacímu příkazu, evropskému zatýkacímu rozkazu nebo vzájemné právní pomoci). Pokud ano, uveďte následující informace důležité pro identifikaci předchozího příkazu nebo žádosti:

– druh příkazu či žádosti:

.....

– datum vydání:

.....

– orgán, kterému byly příkaz či žádost předány:

.....

– spisová značka přidělená vydávajícím orgánem:

.....

– spisové značky přidělené vykonávajícími orgány:

.....

ODDÍL I: Konfiskace

Uveďte prosím, zda:

je k tomuto osvědčení o příkazu k zajištění připojeno osvědčení o příkazu ke konfiskaci vydané ve vydávajícím státě (spisová značka osvědčení o příkazu ke konfiskaci):

.....

majetek zůstává zajištěný ve vykonávajícím státě po dobu předání a výkonu příkazu ke konfiskaci (odhadované datum pro předložení osvědčení o příkazu ke konfiskaci, je-li to možné):

.....

ODDÍL J: Alternativní opatření

1. Uveďte prosím, zda vydávající stát připouští, aby vykonávající stát použil alternativní opatření v případě, kdy není možné příkaz k zajištění zcela anebo částečně vykonat:

ano

ne

2. Pokud ano, uveďte, jaká opatření mohou být uplatněna:

.....

ODDÍL K: VRÁCENÍ ZAJIŠTĚNÉHO MAJETKU

1. Uveďte prosím, zda bylo vydáno rozhodnutí o vrácení zajištěného majetku oběti:

ano

ne

Pokud ano, uveďte následující údaje týkající se rozhodnutí o vrácení zajištěného majetku oběti:

Orgán, který vydal rozhodnutí (úřední název):

.....

Datum rozhodnutí:

Spisová značka rozhodnutí (je-li k dispozici):

Popis majetku, který má být vrácen:

Jméno oběti:

Adresa oběti:

Pokud je vlastnické právo oběti k danému majetku napadeno, uveďte prosím podrobnosti (osoby, které toto právo napadly, odůvodnění atd.):

.....
.....

Pokud by práva dotčených osob mohla být dotčena v důsledku vrácení, uveďte podrobnosti (dotčené osoby, jejichž práva by mohla být dotčena, odůvodnění atd.):

.....
.....

2. Je žádost o vrácení zajištěného majetku oběti projednávána ve vydávajícím státě?

- ne
- ano, výsledek bude sdělen vykonávajícímu orgánu

Vydávající orgán bude informován v případě předání přímo oběti.

ODDÍL L: Opravné prostředky

Orgán ve vydávajícím státě, jenž může poskytnout další informace o postupech pro uplatnění opravných prostředků ve vydávajícím státě a o tom, zda je k dispozici právní pomoc, tlumočení a překlad:

vydávající orgán (viz oddíl M)

potvrzující orgán (viz oddíl N)

jiný orgán:

.....

ODDÍL M: Údaje o vydávajícím orgánu

Druh vydávajícího orgánu:

soudce, soud, státní zástupce

jiný příslušný orgán určený vydávajícím státem

Název orgánu:

Jméno kontaktní osoby:

Postavení (titul / služební hodnost):

Sp. zn.:

Adresa:

Tel. č. (číslo země) (směrové číslo):

Č. faxu (číslo země) (směrové číslo):

E-mail:

Jazyky, v nichž lze s vydávajícím orgánem komunikovat:

V případě, že se liší od údajů uvedených výše, uveďte kontaktní údaje osoby nebo osob, na které se lze obrátit ohledně dalších informací nebo praktických opatření pro výkon příkazu:

Jméno/titul/organizace:

Adresa:

E-mail / Tel. č.:

Podpis vydávajícího orgánu nebo jeho zástupce, kterým se potvrzuje, že obsah osvědčení o příkazu k zajištění je přesný a správný:

Jméno:

Postavení (titul / služební hodnost):

Datum:

Úřední razítko (je-li k dispozici):

ODDÍL N: Údaje o orgánu, jenž potvrdil příkaz k zajištění

Označte prosím druh orgánu, který v příslušném případě příkaz k zajištění potvrdil:

- soudce nebo soud
- státní zástupce

Název potvrzujícího orgánu:

Jméno kontaktní osoby:

Postavení (titul / služební hodnost):

Sp. zn.:

Adresa:

Tel. č. (číslo země) (směrové číslo):

Č. faxu (číslo země) (směrové číslo):

E-mail:

Jazyky, v nichž lze s potvrzujícím orgánem komunikovat:

Uveďte prosím hlavní kontaktní místo pro vykonávající orgán:

vydávající orgán

potvrzující orgán

Podpis potvrzujícího orgánu nebo jeho zástupce a údaje o nich:

.....

Název/jméno:

Postavení (titul / služební hodnost):

Datum:

Úřední razítko (je-li k dispozici):

ODDÍL O: Ústřední orgán

Pokud je administrativním předáváním a přijímáním osvědčení o příkazu k zajištění ve vydávajícím státě pověřen ústřední orgán, uveďte prosím:

Název ústředního orgánu:

Jméno kontaktní osoby:

Postavení (titul / služební hodnost):

Sp. zn.:

Adresa:

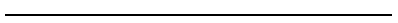
Tel. č. (číslo země) (směrové číslo):

Č. faxu (číslo země) (směrové číslo):

E-mail:

ODDÍL P: Přílohy

Uveďte případné přílohy k osvědčení:

PŘÍLOHA II

OSVĚDČENÍ O PŘÍKAZU KE KONFISKACI

ODDÍL A:

Vydávající stát:

Vydávající orgán:

Vykonávající stát:

Vykonávající orgán (je-li znám):

ODDÍL B: Příkaz ke konfiskaci

1. Soud, který vydal příkaz ke konfiskaci (úřední název):

.....

2. Spisová značka příkazu ke konfiskaci (je-li k dispozici):

.....

3. Příkaz ke konfiskaci byl vydán dne (datum):

.....

4. Příkaz ke konfiskaci nabyl právní moci dne (datum):

.....

ODDÍL C: Dotčená osoba (dotčené osoby)

Totožnost osoby, proti níž je příkaz ke konfiskaci vydán, nebo osoby, která vlastní majetek, na nějž se příkaz ke konfiskaci vztahuje (je-li dotčeno více osob, uveďte prosím údaje pro každou z nich):

1. Identifikační údaje

i) Fyzické osoby

Příjmení:

Jméno (jména):

Případná další jména:

Případné přezdívky:

Pohlaví:

Státní příslušnost:

Identifikační číslo nebo číslo sociálního zabezpečení, je-li k dispozici:

Druh a číslo dokladu (dokladů) totožnosti (průkaz totožnosti nebo cestovní pas), je-li k dispozici:

.....

Datum narození:

Místo narození:

Místo bydliště nebo známá adresa (pokud není známa, uveďte poslední známou adresu):

.....

Jazyk nebo jazyky, kterým dotčená osoba rozumí:

Uveďte prosím postavení dotčené osoby v řízení:

- osoba, proti níž příkaz ke konfiskaci směřuje
- osoba, která vlastní majetek, na nějž se příkaz ke konfiskaci vztahuje

ii) Právnícké osoby

Název:

Právní forma:

Zkrácený název, běžně používaný název, případně firma či obchodní název:

Sídlo:

Identifikační číslo:

Adresa:

Jméno zástupce:

Uveďte prosím postavení dotčené osoby v řízení:

- osoba, proti níž příkaz ke konfiskaci směřuje
- osoba, která vlastní majetek, na nějž se příkaz ke konfiskaci vztahuje

2. Pokud se liší od výše uvedené adresy, uveďte prosím místo, kde má být příkaz ke konfiskaci vykonán:

.....

3. Třetí osoby, jejichž práva k majetku, na nějž se příkaz ke konfiskaci vztahuje, jsou příkazem přímo dotčena (totožnost a důvody):

.....

.....

4. Uveďte další údaje, jež napomohou při výkonu příkazu ke konfiskaci:

.....

ODDÍL D: Informace o majetku, jehož se příkaz týká

1. Soud rozhodl, že majetek:

- představuje výnosy z trestného činu nebo jejich ekvivalent buď v jejich celkové nebo pouze částečné hodnotě
- je nástrojem trestného činu nebo odpovídá hodnotě takového nástroje
- podléhá konfiskaci uplatňováním konfiskačních pravomocí stanovených ve směrnici 2014/42/EU ve vydávajícím státě (včetně rozšířené konfiskace)
- podléhá konfiskaci podle jiných ustanovení týkajících se konfiskačních pravomocí, včetně konfiskace bez pravomocného odsouzení podle práva vydávajícího státu v návaznosti na řízení v souvislosti s trestným činem

2. Uveďte, zda se příkaz týká:

- peněžní částky
- specificky určené věci nebo věci tvořících součást majetku (hmotných či nehmotných, movitých či nemovitých)
- majetku rovnocenné hodnoty (v rámci konfiskace na základě hodnoty)

3. Týká-li se příkaz peněžní částky nebo majetku v hodnotě rovnocenné dané peněžní částce:

– Částka k výkonu ve vykonávajícím státě, čísla a slovy (uveďte měnu):

.....

– Celková částka, na niž byl příkaz vydán, čísla a slovy (uveďte měnu):

.....

Další informace:

– důvody vedoucí k domněnce, že dotčená osoba vlastní majetek nebo pobírá příjmy ve vykonávajícím státě:

.....

– popis majetku / zdrojů příjmů dotčené osoby (je-li k dispozici):

.....

– přesné místo, kde se nachází majetek / zdroje příjmů dotčené osoby (není-li známo, pak poslední známé místo):

– údaje o bankovním účtu dotčené osoby (jsou-li známy):

.....

4. Týká-li se příkaz specificky určené věci nebo věcí tvořících součást majetku nebo majetku v hodnotě rovnocenné takovému majetku:

Důvody pro předání příkazu vykonávajícímu státu:

- specificky určená věc nebo věci tvořící součást majetku se nachází ve vykonávajícím státě
- specificky určená věc nebo věci tvořící součást majetku je/ jsou registrovány ve vykonávajícím státě
- vydávající orgán má oprávněné důvody se domnívat, že se všechny specificky určené věci tvořící součást majetku, na něž se příkaz vztahuje, nebo jejich část nachází ve vykonávajícím státě.

Další informace:

- Důvody vedoucí k domněnce, že specificky určená věc nebo věci tvořící součást majetku se nachází ve vykonávajícím státě:
 - Popis věci tvořící součást majetku:
 - Místo, kde se nachází věc tvořící součást majetku (není-li známo, poslední známé místo):
 - Další důležité informace (např. jmenování soudního správce):
5. Informace o přepočtu a předání majetku

Týká-li se příkaz specificky určené věci tvořící součást majetku, uveďte, zda právo vydávajícího státu stanoví, že konfiskace ve vykonávajícím státě může být provedena konfiskací peněžní částky odpovídající hodnotě majetku, který má být zkonfiskován:

ano

ne

ODDÍL E: Příkaz k zajištění

Uveďte, zda:

je k příkazu ke konfiskaci připojen příkaz k zajištění vydaný ve vydávajícím státě (spisová značka osvědčení o příkazu k zajištění):

.....

majetek byl zajištěn v souladu s dřívějším příkazem k zajištění předaným vykonávajícím státu

– datum vydání příkazu k zajištění:

– datum předání příkazu k zajištění:

– orgán, kterému byl předán:

– spisová značka přidělená vydávajícím orgánem:

– spisové značky přidělené vykonávajícími orgány:

ODDÍL F: Důvody pro vydání příkazu ke konfiskaci

1. Shrnutí skutečností a důvodů pro vydání příkazu ke konfiskaci, včetně popisu trestného činu (trestných činů) a jiných důležitých informací:
.....
2. Povaha a právní kvalifikace trestného činu nebo trestných činů, v souvislosti s nímž/nimiž byl příkaz ke konfiskaci vydán, a příslušná ustanovení zákona:
.....
3. Lze za trestný čin, v souvislosti s nímž je příkaz ke konfiskaci vydán, uložit ve vydávajícím státě trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby v délce nejméně tří let a je tento trestný čin uveden níže na seznamu trestných činů? (Zaškrtněte prosím příslušný rámeček.)
V případě, že se příkaz ke konfiskaci týká více trestných činů, uveďte prosím čísla v níže uvedeném seznamu trestných činů (odpovídající trestným činům, jak jsou uvedeny v bodech 1 a 2 výše):
 - účast na zločinném spolčení
 - terorismus
 - obchod s lidmi
 - sexuální vykořisťování dětí a dětská pornografie

- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami
- nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami
- korupce
- podvod, včetně podvodu a jiných trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie ve smyslu směrnice (EU) 2017/1371
- praní výnosů z trestné činnosti
- padělání měny včetně eura
- počítačová trestná činnost
- trestné činy proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými živočišnými druhy a s ohroženými druhy a odrůdami rostlin
- napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a při nedovoleném pobytu
- vražda nebo těžká újma na zdraví
- nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi
- únos, neoprávněné omezování osobní svobody nebo braní rukojmí
- rasismus a xenofobie

- organizovaná nebo ozbrojená loupež
- nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl
- podvod
- vydírání a vymáhání peněz za ochranu
- padělání a pirátství výrobků
- padělání veřejných listin a obchodování s nimi
- padělání platebních prostředků
- nedovolený obchod s hormony a jinými prostředky na podporu růstu
- nedovolený obchod s jadernými nebo radioaktivními materiály
- obchod s odcizenými vozidly
- znásilnění
- žhářství
- trestné činy spadající do pravomoci Mezinárodního trestního soudu
- únos letadla nebo plavidla
- sabotáž

4. Další důležité informace (např. vztah mezi majetkem a trestným činem):

.....

ODDDÍL G: Pokud bylo osvědčení o příkazu ke konfiskaci předáno více vykonávajícím státům, uveďte tyto údaje:

1. Osvědčení o příkazu ke konfiskaci bylo předáno těmto dalším vykonávajícím státům (stát a orgán):

.....

.....

2. Osvědčení o příkazu ke konfiskaci bylo předáno více vykonávajícím státům z těchto důvodů:

Pokud se příkaz ke konfiskaci týká specificky určené věci tvořící součást majetku:

- má se za to, že se různé věci tvořící součást majetku, na něž se příkaz vztahuje, nacházejí v různých vykonávajících státech
- konfiskace specificky určené věci tvořící součást majetku vyžaduje řízení ve více než jednom vykonávajícím státě

Pokud se příkaz ke konfiskaci týká peněžní částky:

- předmětný majetek nebyl zajištěn podle nařízení (EU) 2018/...⁺
- Odhadovaná hodnota majetku, který může být ve vydávajícím státě a v kterémkoli jednotlivém vykonávajícím státě konfiskován, nebude pravděpodobně postačovat ke konfiskaci celé částky, na niž se příkaz vztahuje
- Jiné zvláštní potřeby:

.....

3. Hodnota majetku, je-li známa, v každém vykonávajícím státě:

.....
.....

4. Jestliže konfiskace specificky určené věci nebo věcí tvořících součást majetku vyžaduje řízení ve více než jednom vykonávajícím státě, popis kroků, jež je třeba ve vykonávajícím státě učinit:

.....

ODDÍL H: Řízení, v němž byl vydán příkaz ke konfiskaci

Uveďte prosím, zda se osoba, proti níž byl příkaz ke konfiskaci vydán, osobně dostavila na jednání soudu, ve kterém byl vydán příkaz ke konfiskaci spojený s pravomocným odsouzením:

- 1. Ano, dotyčná osoba se osobně dostavila na jednání soudu.
- 2. Ne, dotyčná osoba se osobně nedostavila na jednání soudu

⁺ Úř. věst: vložte prosím číslo tohoto nařízení do textu (PE-CONS 38/18 - 2016/0412(COD)).

3. Ne, v souladu s vnitrostátními procesními pravidly se žádná soudní jednání nekonala.

4. Pokud jste zaškrtnuli rámeček v bodě 2, potvrďte jednu z následujících skutečností:

4.1a. dotyčná osoba byla osobně předvolána dne (den/měsíc/rok) ..., a tudíž vyrozuměna o plánovaném datu a místě konání jednání soudu, ve kterém byl vydán příkaz ke konfiskaci, a byla poučena o tom, že příkaz ke konfiskaci může být vydán, i když se na jednání soudu nedostaví

NEBO

4.1b. dotyčná osoba nebyla osobně předvolána, ale jiným způsobem skutečně převzala úřední informaci o plánovaném datu a místě konání jednání soudu, ve kterém byl vydán příkaz ke konfiskaci, tak, aby bylo možné jednoznačně určit, že o plánovaném jednání soudu věděla, a byla poučena o tom, že příkaz ke konfiskaci může být vydán i když se na jednání soudu nedostaví

NEBO

4.2. dotyčná osoba o plánovaném jednání soudu věděla a zmocnila svého právního zástupce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven státem, aby ji na jednání soudu obhajoval, a byla tímto zástupcem skutečně na jednání soudu obhajována

NEBO

- 4.3. dotyčné osobě byl doručen příkaz ke konfiskaci dne (den/měsíc/rok) ... a dotyčná osoba byla výslovně poučena o právu na obnovu řízení nebo odvolání, jehož by měla právo se účastnit a jež by jí umožnilo opětovné přezkoumání skutkové podstaty věci, včetně přezkoumání nových důkazů, a které mohou vést ke změně původního příkazu ke konfiskaci, a
- dotyčná osoba výslovně uvedla, že příkaz ke konfiskaci nenapadne,

NEBO

- dotyčná osoba nepodala návrh na obnovu řízení nebo odvolání v příslušných lhůtách

5. Pokud jste zaškrtnuli rámeček v bodech 4.1b, 4.2 nebo 4.3, uveďte informace o tom, jak jsou splněny příslušné podmínky:

ODDÍL I: Alternativní opatření, včetně trestu odnětí svobody

1. Uveďte prosím, zda vydávající stát připouští, aby vykonávající stát použil alternativní opatření v případě, kdy není možné příkaz ke konfiskaci zcela anebo částečně vykonat:

- ano
- ne

2. Pokud ano, uveďte, jaká opatření mohou být uplatněna:

odnětí svobody (maximální délka):

.....

veřejně prospěšné práce (nebo rovnocenná činnost) (maximální délka):

.....

jiná opatření (popis):

.....

ODDÍL J: Rozhodnutí o vrácení majetku nebo náhradě škody oběti

1. V příslušných případech prosím uveďte:

Vydávající orgán nebo jiný příslušný orgán vydávajícího státu vydal rozhodnutí o náhradě škody oběti nebo vrácení následující peněžní částky oběti:

.....

Vydávající orgán nebo jiný příslušný orgán vydávajícího státu vydal rozhodnutí o navrácení následujícího majetku jiného než peníze oběti:

.....

Řízení o vrácení majetku či náhradě škody oběti stále probíhá ve vydávajícím státě a jeho výsledek bude sdělen vykonávajícímu orgánu

2. Podrobnosti rozhodnutí o vrácení majetku nebo náhradě škody oběti:

Orgán, který rozhodnutí vydal (úřední název):

Datum rozhodnutí:

Datum, kdy rozhodnutí nabylo právní moci:

Spisová značka rozhodnutí (je-li k dispozici):

Popis majetku, který má být vrácen:

Jméno oběti:

Adresa oběti:

Vydávající orgán bude informován v případě předání přímo oběti.

ODDÍL K: Údaje o vydávajícím orgánu

Název orgánu:

Jméno kontaktní osoby:

Postavení (titul / služební hodnost):

Sp. zn.:

Adresa:

Tel. č. (číslo země) (směrové číslo):

Č. faxu (číslo země) (směrové číslo):

E-mail:

Jazyky, v nichž lze s vydávajícím orgánem komunikovat:

V případě, že se liší od údajů uvedených výše, uveďte kontaktní údaje osoby nebo osob, na které se lze obrátit ohledně dalších informací nebo praktických opatření pro výkon příkazu nebo předání majetku:

Jméno/titul/organizace:

Adresa:

E-mail / Tel. č.:

Podpis vydávajícího orgánu nebo jeho zástupce, kterým se potvrzuje, že obsah osvědčení o příkazu ke konfiskaci je přesný a správný:

Jméno:

Postavení (titul / služební hodnost):

Datum:

Úřední razítko (je-li k dispozici):

ODDÍL L: Ústřední orgán

Pokud je administrativním předáváním a přijímáním osvědčení o příkazu ke konfiskaci ve vydávajícím státě pověřen ústřední orgán, uveďte prosím:

Název ústředního orgánu:

Jméno kontaktní osoby:

Postavení (titul / služební hodnost):

Sp. zn.:

Adresa:

Tel. č. (číslo země) (směrové číslo):

Č. faxu (číslo země) (směrové číslo):

E-mail:

ODDÍL M: Platební údaje vydávajícího státu

Mezinárodní číslo bankovního účtu (IBAN):

Kód BIC:

Jméno/název majitele bankovního účtu:

ODDÍL N: Přílohy

Uved'te prosím případné přílohy k osvědčení: